EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 10.12.2008
COM(2008) 839 galīgā redakcija

2008/0234 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par sadarbības nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā
starp
Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un
Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses,
lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par sadarbības nolīguma noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā
starp
Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un
Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses,
lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. SARUNU PRIEKŠVĒSTURE

Risinot sarunas ar Lihtenšteinas Firstisti par tās asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā[1], kļuva acīmredzams, ka īpašās, visaptverošās sarunās ar Lihtenšteinu par krāpšanas apkarošanu varētu pievērsties apstāklim, ka atbilstoši Lihtenšteinas tiesību aktiem tiesiskā palīdzība neattiecas uz dažiem īpašiem pārkāpumiem nodokļu un muitas jomā vai ārējās tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem. Tādēļ Komisija iesniedza priekšlikumu sarunu pilnvarām par nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses[2].

Komisija veica sarunas pēc Padomes 2006. gada 7. novembra pilnvarojuma.

Komisija pilnībā ievēroja Padomes lēmumam pievienotās sarunu norādes, īpaši ņemot vērā Lihtenšteinas kā finanšu centra nozīmi, tās integrāciju Eiropas Ekonomikas Zonā, pašreizējo Kopienas *acquis* un paredzamo turpmāko attīstību sadarbības jomā, kas aptver visas finanšu intereses, jo īpaši saistībā ar nodokļiem.

Sarunu visaptverošā pieeja ir atspoguļota nolīguma 7. un 25. pantā, kur ir noteikts, ka nolīguma noteikumi neietekmē labvēlīgākus noteikumus starp Pusēm noslēgtajos divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos, jo īpaši attiecībā uz nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Lihtenšteinas Firstisti, ar ko nosaka līdzvērtīgus pasākumus tiem, kas noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli[3] (nolīgums ar Lihtenšteinu par uzkrājumu aplikšanu ar nodokli).

Noteikumus par administratīvo sadarbību izstrādāja saskaņā ar Konvencijas par savstarpēju palīdzību un sadarbību muitas pārvalžu starpā[4] (Neapoles II Konvencija) standartiem un Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpējo palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā[5]. Noteikumu par piedziņu pamatā ir Padomes 1976. gada 15. marta Direktīva 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību tādu prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņā[6].

Noteikumu par tiesu iestāžu sadarbību pamatā ir Konvencija, ar kuru īsteno Šengenas līgumu[7] (*SIC*), Konvencija par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību

---

1 Padomes 2008. gada 28. februāra lēmumi 2008/261/EK un 2008/262/EK, OV L 83, 26.3.2008., 3. lpp.
2 Padomes Dokuments 12977/06.
3 OV L 379, 24.12.2004., 84. lpp.
4 OV C 24, 23.1.1998., 2. lpp.
5 OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp.
6 OV L 73, 19.3.1976., 18. lpp.
7 OV L 239, 22.9.2000.

krimināllietās[8] (ES Konvencija par savstarpēju palīdzību) un ES Konvencijas par savstarpēju palīdzību protokols[9].

Sarunas pabeidza 2008. gada 27. jūnijā. Tālab Komisija iesniedz Padomei pievienotos lēmumu projektus par nolīguma parakstīšanu un noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā.

2. SARUNU REZULTĀTI

2.1. Nelikumīgas darbības saistībā ar preču un pakalpojumu tirdzniecību

Nolīguma svarīgākais mērķis ir papildināt paredzēto Lihtenšteinas asociēšanu ar Šengenas zonu, pamatojoties uz tiem Kopienas *acquis* noteikumiem administratīvās un juridiskās palīdzības jomā, kuri šobrīd nav iekļauti nedz EEZ līgumā, nedz Šengenas *acquis*, bet kuri ir vajadzīgi, lai nodrošinātu pilnīgu savstarpēju palīdzību, apkarojot krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, tostarp pārkāpumus muitas un netiešo nodokļu jomā saistībā ar preču un pakalpojumu tirdzniecību. Šajā sakarā par paraugu kalpoja nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm un Šveices Konfederāciju par cīņu pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas apdraud to finanšu intereses[10] (nolīgums ar Šveici par cīņu pret krāpšanu). Šis mērķis tika sasniegts, jo īpaši tādēļ, ka ar panākto nolīgumu ir iespējams:

- sniegt administratīvo palīdzību un palīdzību līdzekļu piedziņā, tostarp attiecībā uz nelikumīgām darbībām, kas skar dotācijas un publisko iepirkumu piešķiršanu un uz kurām EEZ līgums šobrīd neattiecas[11];

- īstenot tiesu iestāžu sadarbību, tostarp cīņā pret pievienotās vērtības nodokļa nemaksāšanu, jo īpaši ļaujot veikt kratīšanas un konfiskācijas un nodrošinot piekļuvi banku informācijai, kas nav paredzēts nolīgumā par Lihtenšteinas asociēšanu ar Šengenas zonu, ņemot vērā to, ka Lihtenšteina viennozīmīgi paziņoja, ka gadījumos, kad Lihtenšteinas iestādes izmeklē pārkāpumus nodokļu jomā, nevar iesniegt apelāciju tiesā, kura ir kompetenta cita starpā izskatīt krimināllietas.

2.2. Krāpnieciskas darbības saistībā ar tiešajiem nodokļiem

Lihtenšteinas dalība Eiropas Ekonomikas Zonā un Lihtenšteinas paredzētā pievienošanās Šengenas *acquis* bija attaisnojums jau no paša sākuma sarunās iekļaut arī nelikumīgas darbības, kas skar visus nodokļu veidus, tostarp tiešos nodokļus. Tomēr joprojām saglabājas atšķirība starp tiešajiem nodokļiem un citiem ar tirdzniecību saistītiem maksājumiem, piemēram, muitas nodevām un netiešajiem nodokļiem. Šīs atšķirības iemesls ir Kopienas un Eiropas Savienības tiesību aktu tiešo nodokļu jomā zemāka integrācijas pakāpe.

Tādējādi nolīguma otrs mērķis ir nodrošināt, ka Lihtenšteina garantēs administratīvo un juridisko palīdzību krāpšanas, kas skar tiešos nodokļus, apkarošanā, proti,

---

8 OV C 197, 12.7.2000., 3. lpp.
9 OV C 326, 21.11.2001., 2. lpp.
10 Padomes dokuments 12352/04.
11 OV L 1, 3.1.1994., 171. lpp.

papildinot noteikumus, kas paredzēti nolīgumā ar Lihtenšteinu par uzkrājumu aplikšanu ar nodokli, kā arī neatkarīgi no šiem noteikumiem. Šajā sakarā nolīgums ir jauninājums tajā ziņā, ka Lihtenšteina līdz šim atteica jebkādu palīdzību saistībā ar krāpnieciskām darbībām, kas skar tiešos nodokļus, un ka šis ir pirmais Eiropas līmenī sarunu ceļā panāktais nolīgums, kurā iekļauti visi nodokļu veidi. Nolīguma darbības joma ir plašāka salīdzinājumā ar nolīgumu ar Šveici par cīņu pret krāpšanu, jo Lihtenšteinas saistības sniegt palīdzību, lai apkarotu krāpšanu, kas skar tiešo nodokļu uzlikšanu, ar šo nolīgumu ir pielīdzinātas Eiropas standartiem. Nolīgums sniedz iespēju:

- sniegt administratīvo palīdzību, apkarojot ar dokumentiem saistītas krāpnieciskas darbības, kas skar tiešos nodokļus, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā dalībvalstis to garantējušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, ļaujot ar Apvienotās komitejas palīdzību nolīgumā iekļaut turpmākas reformas un Eiropas Kopienas teritorijā sniedzamās palīdzības uzlabojumus;

- sniegt palīdzību, piedzenot līdzekļus, kas gūti tādu ar dokumentiem saistītu krāpniecisku darbību rezultātā, kas skar tiešos nodokļus, atbilstoši tai palīdzībai, ko dalībvalstis garantē saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;

- īstenot tiesu iestāžu sadarbību, apkarojot ar dokumentiem saistītas krāpnieciskas darbības, kas skar tiešos nodokļus, tostarp veicot kratīšanas, konfiskācijas un sniedzot piekļuvi banku informācijai (nolīgums par Lihtenšteinas asociēšanu ar Šengenas zonu uz šiem sadarbības veidiem neattiecas).

Saistībā ar palīdzību fondu un citu tādu ieguldījumu formu gadījumā, kuras pārvalda uzticības persona un kuru dibinātājs un īpašuma beneficiārs nav publiski reģistrēts, līgumslēdzēju pusēm, lai atbildētu uz palīdzības pieprasījumu par informācijas apmaiņu, ir jāizmanto visa to rīcībā esošā informācija un visas kontroles pilnvaras. Saskaņā ar 11. panta 2. punktu fakts, ka informācija ir uzticības personas īpašums, neietekmē palīdzības pieprasījuma pieļaujamību, kā rezultātā pieprasījuma saņēmējas Puses nodokļu iestādes vajadzības gadījumā iegūst nepieciešamo informāciju no attiecīgās uzticības personas, kurai kā ekonomisko procesu dalībniekam ir pienākums sadarboties saskaņā ar 19. pantu.

3. NOLĪGUMA NOTEIKUMI

3.1. Vispārēji noteikumi

- 1. un 2. pants – „Mērķis” un „Vispārējā darbības joma”

Šajos pantos ir noteikts nolīguma temats un darbības joma, aptverot administratīvo palīdzību un tiesu iestāžu sadarbību, lai tādējādi aizsargātu Kopienu finanšu intereses un dalībvalstu finanšu intereses.

Nolīguma darbības jomas ietvaros 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts attiecas uz visiem krāpšanas veidiem un citām nelikumīgām darbībām, aptverot visus netiešos nodokļus (PVN un akcīzes nodokļus) un pārkāpumus muitas jomā, tostarp kontrabandu, korupciju, kukuļošanu un to līdzekļu legalizāciju, kas nelikumīgi iegūti 2. panta 3. punktā minēto darbību rezultātā. Uzskata, ka līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras ir tās, kuru rezultātā noslēdz „valsts līgumus”, kā minēts

Direktīvā 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru[12].

Nolīguma 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts attiecas uz krāpšanu un citām krāpnieciskām darbībām, kas skar visus tiešos nodokļus (ienākuma un kapitāla nodokļus). Visbeidzot, uz 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta pamata ir iespējams sniegt palīdzību, lai piedzītu summas, kas zaudētas to darbību rezultātā, kuras uzskaitītas 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

Palīdzības, ko saskaņā ar 2. panta 3. punktu sniedz, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, pamatā ir Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai[13], un tā atsaucas arī uz saistībām, kuras Lihtenšteina uzņēmās atbilstoši EEZ līgumam, lai pārņemtu Kopienas *acquis* šajā jomā.

Galvenās definīcijas, kas attiecas uz nolīguma darbības jomu, ir noteiktas 2. panta 4. punktā. Īpaši svarīga ir 2. panta 4. punkta e) apakšpunktā minētā tiešo nodokļu definīcija, kas attiecas gan uz privātiem, gan uzņēmējdarbības ieņēmumiem, kā arī 2. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētā krāpnieciskas darbības, kas skar tiešos nodokļus, definīcija, kurā ne tikai uzskaitīti daži no iespējamiem pārkāpumiem saistībā ar nodokļu izkrāpšanu, bet arī noteikts, ka nepilnīgas nodokļu deklarācijas iesniegšana ir krāpnieciska darbība.

- 3. pants – „Mazāk svarīgi gadījumi”

Šis pants paredzēts, lai nepieļautu pārmērīgi lielu palīdzības pieprasījumu skaitu mazāk svarīgos gadījumos.

- 4. pants – „Sabiedriskā kārtība”

Šajā pantā iekļauti attiecīgie apsvērumi par sabiedrisko kārtību atbilstoši 2. panta b) apakšpunktam Eiropas Padomes Eiropas Konvencijā par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās (Strasbūra, 1959. gada 20. aprīlis).

- 5. pants – „Informācijas nosūtīšana”

Šā panta pamatā ir nolīgums ar Lihtenšteinu par uzkrājumu aplikšanu ar nodokli. Ar 5. panta 2. punktu ievieš atšķirīgu pieeju attiecībā uz informāciju par nelikumīgām darbībām saistībā ar preču un pakalpojumu tirdzniecību (a) apakšpunkts) un krāpnieciskām darbībām, kas skar tiešos nodokļus (b) apakšpunkts), lai tādējādi ņemtu vērā Kopienas *acquis* atšķirīgo attīstības līmeni šajos jautājumos. Jāpiezīmē, ka saskaņā ar 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu netiek prasīta kompetentās iestādes, kas sniedza sākotnējo informāciju, viennozīmīga piekrišana, lai informāciju un pierādījumus nosūtītu citai Pusei; toties ir nepieciešams šīs iestādes viennozīmīgs iebildums pret minēto nosūtīšanu.

---

[12] OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp., direktīva iekļauta EEZ Līgumā ar EEZ Apvienotās komitejas 2006. gada 2. jūnija Lēmumu Nr. 68/2006, ar ko groza EEZ Līguma XVI pielikumu (Iepirkums), OV L 245, 7.9.2006., 22. lpp.

[13] OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

- 6. pants – „Konfidencialitāte”

Šis pants attiecas uz nepieciešamību ievērot konfidencialitāti, kad pieprasījuma saņēmēja Puse izskata palīdzības pieprasījumus.

3.2. Administratīvā palīdzība

- 7. pants – „Saistība ar citiem nolīgumiem”

Ar šo nolīgumu neatceļ EEZ līguma 11. protokolu par savstarpējo palīdzību muitas jautājumos[14], kuru turpina piemērot, jo īpaši attiecībā uz muitas jautājumiem, uz kuriem neattiecas nolīgums par cīņu pret krāpšanu un nolīgums ar Lihtenšteinu par uzkrājumu aplikšanu ar nodokli.

- 8. pants – „Administratīvās palīdzības apmērs”

Šis pants atbilst Neapoles II Konvencijai, jo administratīvā palīdzība jāsniedz, ciktāl tas ir lietderīgi, atbilstoši Neapoles II Konvencijas standartiem. Tas attiecas arī uz informācijas izmantošanu nolīgumā paredzētajos nolūkos. Nolīguma par cīņu pret krāpšanu darbības joma pārsniedz Neapoles II Konvencijas darbības jomu, kas saistīta vienīgi ar muitu.

- 9. pants – „Noilgums”

Šā panta pamatā ir līdzīgs noteikums, kas iekļauts 10. panta 2. punktā nolīgumā ar Lihtenšteinu par uzkrājumu aplikšanu ar nodokli.

- 10. pants – „Pilnvaras”

Šis pants atbilst Neapoles II Konvencijai, jo nolīguma noteikumus piemēros to pilnvaru ietvaros, kuras atbilstoši valsts tiesību aktiem piešķirtas katrai attiecīgajai iestādei saskaņā ar valsts procedūrām, un nolīguma noteikumi šīs pilnvaras negroza vai nepaplašina.

- 11. pants – „Informācijas apmaiņas ierobežojumi”

Nolīguma 11. panta 1. punkta pamatā ir Direktīvas 77/799/EEK 8. pants, tādējādi nolīguma 11. pants attiecas tikai uz krāpnieciskām darbībām, kas skar tiešos nodokļus.

Joprojām ievērojot Neapoles II Konvencijas standartus administratīvās palīdzības jomā, 11. panta 2. punktā nav paredzēts, ka bankas noslēpumu vai īpašumtiesības kādā juridiskajā personā (vai citā struktūrā, kuru var uzskatīt par personu) var pretstatīt palīdzības pieprasījumam par informācijas apmaiņu. Pretēji noteikumi, piemēram, saskaņā ar Lihtenšteinas tiesību aktiem tādējādi nebūtu piemērojami, lai īstenotu krāpšanas apkarošanas nolīgumu. Šajā gadījumā noteicošie ir 11. panta 2. punkta noteikumi.

[14] OV L 1, 3.1.1994., 171. lpp.

Uz šā noteikuma pamata ir atļauts arī nosūtīt tālāk informāciju, kas jau ir pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā, līdzīgi tam, kā tas paredzēts EEZ līguma 11. protokola 7. pantā.

Nolīgumā izmantotajā jēdzienā „banka" (lietojot to vienu pašu, savienojumā ar „citu finanšu iestādi" vai pat saistībā ar īpašiem jautājumiem, piemēram, „informācija" vai „konti") ir iekļautas „kredītiestādes" un „finanšu iestādes", kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu[15] 4. panta 1. un 5. punktā.

- 12. pants – „Samērīgums"

Šā panta mērķis atbilst jau 3. pantā minētajam mērķim, taču administratīvās palīdzības ietvaros.

- 13. pants – „Centrālie dienesti"

Šis pants atbilst Neapoles II Konvencijas 5. panta saturam un atspoguļo sarunu nostādņu prasību par to, ka attiecīgās iestādes viennozīmīgi jānorīko centrālajā līmenī. Centrālos dienestus, kuri ir pilnvaroti izskatīt administratīvās palīdzības pieprasījumus, nosaka katra Puse.

- 14. pants – „Informācijas pieprasījumi", 15. pants – „Pieprasījumi veikt novērošanu" un 16. pants – „Paziņošana un nosūtīšana pa pastu"

Šie nolīguma panti atbilst Neapoles II Konvencijas 10., 11. un 13. panta saturam.

Nolīguma 14. panta 4. punkts ir jauninājums, jo uz šā punkta pamata būs iespējams noteikt termiņus atbildēšanai uz palīdzības pieprasījumiem, kolīdz spēkā stāsies atbilstošie Kopienas tiesību akti, kuros šādi termiņi ir paredzēti attiecībā uz dalībvalstīm.

Nolīguma 15. pants attiecas uz preču tirdzniecību. Tādēļ šā panta darbības joma ir tikai nelikumīgas darbības saistībā ar preču un pakalpojumu tirdzniecību.

Nolīguma 16. panta 2. punktā ir ņemti vērā standarti, kas noteikti Direktīvā 77/799/EK par savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu jomā. Nolīguma 16. panta 3. punkta mērķis ir nodrošināt, ka izsniedzēja iestāde var tieši sazināties ar finanšu līdzekļu saņēmējiem un Lihtenšteinā reģistrētiem Kopienu līgumslēdzējiem un ka tie var atbildēt uz šīs iestādes nosūtīto vēstuli, kurā iekļauti dokumentu un informācijas pieprasījumi saistībā ar konkrētajiem finanšu līdzekļiem un līgumiem.

- 17. pants – „Pieprasījums veikt izmeklēšanu" un 18. pants – „Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes pilnvaroto darbinieku klātbūtne"

---

[15] OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp. Direktīva 2006/48/EK ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvas 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.) pārstrādāta versija, kuru iekļāva EEZ līgumā ar EEZ Apvienotās komitejas 2001. gada 28. februāra Lēmumu Nr. 15/2001, ar ko groza EEZ līguma IX pielikumu (Finanšu pakalpojumi), OV L 117, 26.4.2001., 13. lpp.

Šie panti atbilst Neapoles II Konvencijas 12. panta saturam. Divas kopīgās deklarācijas, kas līdzinās deklarācijām par attiecīgajiem pantiem nolīgumā ar Šveici par cīņu pret krāpšanu, nodrošinās, ka Lihtenšteinas gadījumā noteikumus piemēros tādā pašā līmenī kā attiecībā uz Šveices Konfederāciju.

Nolīguma 18. pantā ir paredzēts, ka pilnvaroti darbinieki var piedalīties palīdzības pieprasījuma izpildē un iepazīties ar dokumentiem nolūkā ierosināt jautājumus un piedāvāt izmeklēšanas pasākumus, lai tādējādi veicinātu savstarpējās palīdzības efektivitāti un vajadzības gadījumā iegūtu piekļuvi tām pašām telpām, dokumentiem un informācijai, kas ir pieejami pieprasījuma saņēmējas iestādes darbiniekiem.

- 19. pants – „Sadarbības pienākums"

Šis pants izriet no 17. un 18. panta un atbilst līdzīgiem pienākumiem, kas jāuzņemas ekonomisko procesu dalībniekiem dalībvalstīs attiecībā uz izmeklēšanu, ko veic dalībvalstu iestādes. Otrā teikuma pamatā ir Direktīvas 77/799/EK principi.

- 20. pants – „Palīdzības pieprasījuma forma un saturs"

Šis pants atbilst Neapoles II Konvencijas 9. panta saturam.

- 21. pants – „Informācijas izmantošana"

Šis pants ir līdzīgs EEZ līguma 11. protokola 11. pantam un atbilst specialitātes principam. Informācijas izmantošana arī turpmāk attieksies uz Pušu finanšu interešu aizsardzību atbilstoši 2. pantam.

Nolīgumā nav iekļauti noteikumi par administratīvo palīdzību bez iepriekšēja pieprasījuma vai par nosūtītiem ierēdņiem. Šīs neiekļaušanas iemesls ir Lihtenšteinas iestāžu ierobežotā administratīvā kapacitāte.

- 22. pants – „Kopīgas darbības" un 23. pants – „Kopīgas īpašās izmeklēšanas vienības"

Šie panti satura ziņā atbilst līdzīgām darbībām, kas iekļautas Neapoles II Konvencijā. Tie ir formulēti tā, lai pasākumu piemērošanu atstātu Pušu iestāžu ziņā.

Nolīguma 22. panta 3. punktu iekļāva attiecībā uz krāpnieciskām darbībām, kas skar tiešos nodokļus; tā pamatā ir jo īpaši Direktīvas 77/799/EK 8. panta b) apakšpunkts.

Nolīguma 23. panta 4.–6. punkts ir pārņemts no attiecīgajiem Neapoles II Konvencijas noteikumiem par kopīgām īpašās izmeklēšanas vienībām.

- 24. pants – „Piedziņa"

Šajā pantā ir pārņemts Direktīvas 76/308/EEK 6., 7., 9., 10. un 13. pantu galvenais saturs. Nolīguma 24. panta 2. punktā īpaši minot vācu valodā lietoto terminu *Vollstreckungstitel*, tiek novērstas jebkādas šaubas par to dokumentu kvalitāti, kurus drīkst izmantot, lai sniegtu palīdzību piedziņā.

Kopīgajā deklarācijā par krāpnieciskām darbībām, kas skar tiešos nodokļus, ir uzsvērts, ka palīdzību piedziņā sniedz tikai 2. pantā noteiktās nolīguma darbības

jomas ietvaros un ka pieprasījuma iesniedzēja iestāde nedrīkst atteikties sniegt pieprasījuma saņēmējai iestādei vajadzīgo informāciju, lai saņēmēja iestāde tādējādi varētu pārbaudīt, vai saskaņā ar nolīgumu ir jāpiešķir palīdzība.

3.3. Savstarpēja tiesiskā palīdzība

- 25. pants – „Saistība ar citiem nolīgumiem”

Šā panta pamatā ir tas pats starptautisko tiesību aktu papildināmības princips, kas iekļauts ES Savstarpējas palīdzības konvencijas 1. pantā.

- 26. pants – „Procedūras, kurās sniedz palīdzību”

Šis pants atbilst *SIC* 49. panta un ES Savstarpējas palīdzības konvencijas 3. panta saturam. Galvenā uzmanība šajā pantā ir pievērsta tiesvedībām, kurās sniedz tiesisko palīdzību, tostarp faktiem vai pārkāpumiem, par kuriem varētu būt atbildīga juridiskā persona. Nolīguma 26. panta 2. punktu saglabāja, lai pasākumus, kas noteikti Eiropas Padomes Konvencijā par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, meklēšanu, arestu un konfiskāciju (Strasbūra, 1990. gada 8. novembris), attiecinātu arī uz pārkāpumiem, kas iekļauti nolīgumā par krāpšanas apkarošanu.

- 27. pants – „Pieprasījumu nosūtīšana”

Pieprasījumu tieša nosūtīšana atbilst ES Savstarpējas palīdzības konvencijas 6. pantam.

- 28. pants – „Piegāde pa pastu”

Šis pants atbilst *SIC* 52. panta un ES Savstarpējas palīdzības konvencijas 5. panta saturam.

- 29. pants – „Pagaidu pasākumi”

Šis pants atbilst Eiropas Padomes Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās (Strasbūra, 1959. gada 20. aprīlis) 2001. gada 8. novembra Otrā papildprotokola 24. pantam. Šā panta 2. punkts atbilst Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, meklēšanu, arestu un konfiskāciju (Strasbūra, 1990. gada 8. novembris) 11. pantam.

- 30. pants – „Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestāžu klātbūtne”

Šis pants atbilst Eiropas Padomes Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās (Strasbūra, 1959. gada 20. aprīlis) 4. pantam. Lihtenšteinas niecīgo izmēru dēļ izņēmuma gadījumos pieprasījumus attiecībā uz ārvalstu iestāžu klātbūtni drīkst noraidīt saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Padomes Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās (Strasbūra, 1959. gada 20. aprīlis) Otrā papildprotokola 2. pantā. Šā panta pamatā ir arī Neapoles II Konvencijas 12. panta 2. punkts.

- 31. pants – „Kratīšana un konfiskācija”

Tiesu iestāžu sadarbība, tostarp kratīšanas un konfiskācijas jomā, tiks nodrošināta attiecībā uz nelikumīgām darbībām saistībā ar preču un pakalpojumu tirdzniecību, kā arī papildus attiecībā uz krāpnieciskām darbībām, kas skar tiešos nodokļus. Nolīguma 31. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir pārņemts *SIC* 51. panta a) apakšpunkta formulējums. Lihtenšteinas tiesību aktu īpatnību dēļ 31. panta 2. punkts atšķiras no nolīguma ar Šveici par cīņu pret krāpšanu. Nolīguma 31. panta 1. punkta a) apakšpunkts attiecas uz fiskāliem administratīviem pārkāpumiem, kas saistīti ar muitas un akcīzes nodokļiem un kuru rezultātā pieņemtos lēmumus var pārsūdzēt Šveices Federālajā krimināltiesā atbilstoši Šveices un Lihtenšteinas muitas savienības noteikumiem, savukārt saskaņā ar 31. panta 2. punktu Lihtenšteina uzņemas saistības sniegt palīdzību, lai veiktu kratīšanu un konfiskāciju pat pievienotās vērtības nodokļa nemaksāšanas gadījumos; atbilstoši Lihtenšteinas tiesību aktiem pievienotās vērtības nodokļa nemaksāšana ir vienīgi administratīvs pārkāpums, saistībā ar kuru nevar iesniegt apelāciju tiesā, kas ir kompetenta cita starpā izskatīt krimināllietas, jo šo pārkāpumu uzskata par pārkāpumu nodokļu jomā, kuru izmeklē Lihtenšteinas iestādes. Šis noteikums neuzliek citām Pusēm pienākumu.

Nolīguma 31. panta 3. punkts atbilst Kopienas standartiem attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas nepieļaušanu saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK.

- 32. pants – „Banku un finanšu informācijas pieprasījums”

Informācijas pieprasījumus par banku kontiem, banku naudas pārvedumiem un pieprasījumus novērot banku naudas pārvedumus var attiecināt arī uz nolīgumā ietvertajām krāpnieciskām darbībām, kas skar tiešos nodokļus, un šos pieprasījumus izskatīs atbilstoši standartiem, kas noteikti ES Konvencijas par savstarpēju palīdzību protokolā[16], vajadzības gadījumā nepaziņojot personai, uz kuru attiecas izmeklēšanas pasākumi, par tiem.

- 33. pants – „Piegāžu kontrole”

Šā panta pamatā ir ES Konvencijas par savstarpēju palīdzību 12. pants, bet, tā kā tas attiecas uz preču tirdzniecību, tā darbības joma ir tikai nelikumīgas darbības saistībā ar preču un pakalpojumu tirdzniecību.

- 34. pants – „Nodošana konfiskācijas vai atgriešanas vajadzībām”

Šā panta pamatā ir ES Konvencijas par savstarpēju palīdzību 8. pants.

- 35. pants – „Savstarpējās palīdzības paātrināšana”

Šā panta mērķis ir nepieļaut pārāk ilgas sadarbības procedūras. Teksts pilnībā atbilst ES Konvencijas par savstarpēju palīdzību 4. panta 2., 3. un 4. punktam.

- 36. pants – „Pierādījumu izmantošana”

Šis pants atbilst ES Konvencijas par savstarpēju palīdzību 23. pantam.

---

16 OV C 326, 21.11.2001., 1. lpp.

- 37. pants – „Pierādījumu nosūtīšana bez pieprasījuma”

Šā panta pamatā ir ES Konvencijas par savstarpēju palīdzību 7. pants. Ar šo nolīgumā iekļauto papildu atsauci par pierādījumu nosūtīšanu bez pieprasījuma nav paredzētas jebkādas būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar pašreizējiem noteikumiem, jo pierādījumu vērtību, protams, noteiks atbilstoši kriminālprocesa tiesību aktiem, kas ir spēkā valstī, kurā veic kriminālvajāšanu. Atšķirības starp Lihtenšteinas un Šveices kriminālprocesa tiesību aktiem ir pamatojums tam, ka šajā nolīgumā neiekļāva noteikumu par civilprasībām, kā tas ir gadījumā ar nolīgumu ar Šveici par cīņu pret krāpšanu, jo tur šo noteikumu iekļāva tikai tādēļ, lai ņemtu vērā īpašo situāciju Šveices tiesu praksē.

3.4. Nobeiguma noteikumi

- 38. pants – „Apvienotā komiteja” un 39. pants – „Strīdu izšķiršana”

Nolīguma pārvaldības nolūkā ar šo pantu izveido Apvienoto komiteju, kuras uzdevums galvenokārt ir ņemt vērā dalībvalstu savstarpējās palīdzības tehnisko standartu turpmāko attīstību neatkarīgi no tā, vai šāda attīstība jau ir paredzama (kā gadījumā ar termiņiem, kādos jāatbild uz pieprasījumu (14. panta 4. punkts)), vai arī tad, ja par Kopienas un Eiropas Savienības tiesību aktu reformu vēl ir jāvienojas, jo īpaši attiecībā uz plānoto Direktīvas 77/799/EEK reformu (38. panta 5. punkts). Ņemot vērā šo pilnvaru iespējamo ietekmi uz Pušu suverenitāti, 38. panta 5. punktā ir iekļauta konstitucionāla atruna.

Gadījumā, ja šie pielāgojumi nebūtu pietiekami, lai ņemtu vērā jaunus Kopienas standartus savstarpējās palīdzības jomā, Apvienotā komiteja tiek aicināta iesniegt ieteikumus visa nolīguma grozīšanai (38. panta 6. punkts).

Saistībā ar noteikumu īstenošanu Apvienotajai komitejai jārīkojas arī tad, ja no noteikumu praktiskās īstenošanas varētu būt atkarīga efektīva sadarbība (kopīgās deklarācijas par 2. panta 4. punkta f) apakšpunktu un par 24. pantu), tostarp izšķirot strīdus (39. pants).

- 40. pants – „Teritoriālā darbības joma”

Šis pants atbilst attiecīgajiem standarta noteikumiem.

- 41. pants – „Stāšanās spēkā”

Šajā nolīgumā noteikts, ka Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs darbosies kā nolīguma depozitārs.

- 42. pants – „Denonsēšana”

Šajā pantā iekļautas nolīguma denonsēšanas iespējas.

- 43. pants – „Piemērošana laikā”

Šajā pantā iekļauti diferencēti noteikumi par nolīguma piemērošanu attiecībā uz prasībām saistībā ar nelikumīgām darbībām, kas veiktas pēc nolīguma parakstīšanas, bet pirms tā stāšanās spēkā.

Nolīguma piemērošana laikā attiecībā uz nelikumīgām darbībām saistībā ar preču un pakalpojumu tirdzniecību (a) apakšpunkts) ir reglamentēta tāpat kā nolīgumā ar Šveici par cīņu pret krāpšanu, savukārt saistībā ar jauno palīdzības aspektu, apkarojot krāpnieciskas darbības, kas skar tiešos nodokļus (b) apakšpunkts), ir nepieciešams ilgāks pārejas posms. Šo ilgāko pārejas posmu pieprasīja Lihtenšteina, lai efektīvāk nodrošinātu tiesisko noteiktību tiešo nodokļu jomā.

- 44. pants – „Nolīguma attiecināšana uz jaunajām ES dalībvalstīm”

Šis pants paredzēts, lai atvieglotu nolīguma attiecināšanu uz jaunajām dalībvalstīm.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par sadarbības nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 280. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[17],

tā kā:

(1) Saskaņā ar Padomes 2006. gada 7. novembra pilnvarojumu Komisija Kopienas un tās dalībvalstu vārdā ir risinājusi sarunas ar Lihtenšteinas Firstisti par nolīgumu, lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē valsts finanšu intereses, tostarp finanšu līdzekļus un izdevumus, jo īpaši piešķīrumus un nodokļus.

(2) Nolīgumu, ko parafēja […], ir vēlams parakstīt, ņemot vērā tā iespējamo noslēgšanu nākotnē,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

Vienīgais pants

Ņemot vērā nolīguma iespējamo noslēgšanu nākotnē, Padomes priekšsēdētājs ar šo ir pilnvarots izraudzīt personu vai personas, kam ir tiesības Eiropas Kopienas vārdā parakstīt sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses.

[17] OV C [...], [...], [...]. lpp.

Briselē, […]

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

2008/0234 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par sadarbības nolīguma noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

Ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 280. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu un 300. panta 3. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[18],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[19],

tā kā:

(1) Padome 2006. gada 7. novembrī pilnvaroja Komisiju risināt sarunas ar Lihtenšteinas Firstisti par nolīgumu, lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē valsts finanšu intereses, tostarp finanšu līdzekļus un izdevumus, jo īpaši piešķīrumus un nodokļus.

(2) Saskaņā ar Padomes [...] Lēmumu [.../…]/EK un, ņemot vērā nolīguma iespējamo noslēgšanu nākotnē, nolīgumu Eiropas Kopienas vārdā parakstīja [...].

(3) Ar nolīgumu izveido Apvienoto komiteju, kurai ir lēmumu pieņemšanas tiesības konkrētās jomās, un tādēļ jānosaka, kurš pārstāv Kopienu šajā komitejā.

(4) Šis nolīgums ir jāapstiprina,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo Eiropas Kopienas vārdā tiek apstiprināts sadarbības nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses.

---

[18] OV C [...], [...], [...]. lpp.
[19] OV C [...], [...], [...]. lpp.

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Apvienotajā komitejā, ko izveido saskaņā ar nolīguma 38. pantu, Kopienu pārstāv Komisija.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma nosaka nostāju, kas Kopienai jāpieņem nolīguma īstenošanas gaitā par Apvienotās komitejas lēmumiem vai priekšlikumiem. Padome lēmumus pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, izņemot gadījumus, kad saistībā ar Apvienotajā komitejā apspriesto jautājumu ir paredzēts cits balsu vairākums.

3. pants

Padomes priekšsēdētājs ar šo ir pilnvarots izraudzīt personu, kurai ir tiesības Eiropas Kopienas vārdā veikt nolīguma 41. panta 2. punktā paredzēto paziņošanas procedūru[20].

4. pants

Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, […]

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

[20] Nolīguma spēkā stāšanās datumu Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs publicēs *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

PIELIKUMS
Sadarbības nolīgums
starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses,
lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses

EIROPAS KOPIENA,

BEĻĢIJAS KARALISTE,

BULGĀRIJAS REPUBLIKA,

ČEHIJAS REPUBLIKA,

DĀNIJAS KARALISTE,

VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,

IGAUNIJAS REPUBLIKA,

ĪRIJA,

GRIEĶIJAS REPUBLIKA,

SPĀNIJAS KARALISTE,

FRANCIJAS REPUBLIKA,

ITĀLIJAS REPUBLIKA,

KIPRAS REPUBLIKA,

LATVIJAS REPUBLIKA,

LIETUVAS REPUBLIKA,

LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,

UNGĀRIJAS REPUBLIKA,

MALTAS REPUBLIKA,

NĪDERLANDES KARALISTE,

AUSTRIJAS REPUBLIKA,

POLIJAS REPUBLIKA,

PORTUGĀLES REPUBLIKA,

RUMĀNIJA,

SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,

SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,

SOMIJAS REPUBLIKA,

ZVIEDRIJAS KARALISTE,

LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE, no vienas puses,

un

LIHTENŠTEINAS FIRSTISTE, no otras puses,

turpmāk tekstā „Puses”,

IR NOLĒMUŠAS NOSLĒGT ŠO NOLĪGUMU.

I SADAĻA – VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants – Mērķis

Šā nolīguma mērķis ir paplašināt administratīvo palīdzību un savstarpēju tiesisko palīdzību starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, lai, kā minēts 2. pantā, cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses.

2. pants – Vispārējā darbības joma

1. Šo nolīgumu piemēro šādās jomās.

   (a) Krāpšanas un citu nelikumīgu darbību, kas apdraud katras Puses attiecīgās finanšu intereses, administratīva un krimināltiesiska novēršana, atklāšana, izmeklēšana, kriminālvajāšana un sodīšana saistībā ar:

   – preču tirdzniecību, pārkāpjot tiesību aktus muitas un lauksaimniecības jomās,

   – tirdzniecību, pārkāpjot tiesību aktus, kas attiecas uz 4. punkta c) apakšpunktā minētajiem netiešajiem nodokļiem,

   – tādu līdzekļu aizturēšanu vai piesavināšanos (tostarp šo līdzekļu izmantošanu citos nolūkos nekā sākotnēji paredzēts), kas piešķirti no Pušu budžeta vai budžetiem, kurus Puses pārvalda vai kurus pārvalda to vārdā, piemēram, piešķīrumi vai kompensācijas,

   – Pušu piešķirto līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām.

   (b) Tādu nelikumīgu darbību administratīva un krimināltiesiska novēršana, atklāšana, izmeklēšana, kriminālvajāšana un sodīšana, kas apdraud Eiropas Kopienu dalībvalstu un Lihtenšteinas Firstistes attiecīgās finanšu intereses, krāpnieciskas darbības rezultātā pārkāpjot tiesību aktus tiešo nodokļu jomā;

   (c) Nenomaksāto summu vai summu, kas nelikumīgi iegūtas to nelikumīgo darbību rezultātā, kas minētas 1. punkta a) un b) apakšpunktā, arests un piedziņa.

2. Sadarbību II sadaļas (administratīvā palīdzība) un III sadaļas (savstarpēja tiesiskā palīdzība) nozīmē nedrīkst atteikt, pamatojoties vienīgi uz to, ka pieprasījums attiecas uz pārkāpumu, kuru pieprasījuma saņēmēja Puse kvalificē kā pārkāpumu nodokļu jomā vai ka tās tiesību aktos nav noteikumu par tādu pašu nodokli, nodevu, maksājumu, izdevumu, piešķīrumu vai kompensāciju, vai ka tās tiesību aktos nav tādu pašu noteikumu par šāda veida pārkāpumu vai ka to juridiski nekvalificē tāpat kā pieprasījuma iesniedzēja Puses tiesību aktos.

3. Šā nolīguma darbības joma attiecas uz to līdzekļu legalizāciju, kas nelikumīgi iegūti 1. punkta a) apakšpunktā minēto darbību rezultātā, ar nosacījumu, ka uz līdzekļu

legalizāciju attiecas Direktīvas 2005/60/EK darbības joma, kuru iekļāva EEZ līgumā ar EEZ Apvienotās komitejas 2006. gada 7. jūlija Lēmumu Nr. 87/2006, ar ko groza EEZ līguma IX pielikumu (Finanšu pakalpojumi), vai ka darbības, kas ir iepriekš plānotā pārkāpuma pamatā, saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas Puses un saņēmējas Puses tiesību aktiem ir sodāmas ar brīvības atņemšanu vai brīvību ierobežojošu piespiedu līdzekli, kura maksimālais ilgums pārsniedz sešus mēnešus.

4. Šajā nolīgumā lietotas šādas definīcijas.

(a) „Krāpšana un citas nelikumīgas darbības", kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, ir kontrabanda, korupcija un to līdzekļu legalizācija, kas nelikumīgi iegūti 1. punkta a) apakšpunktā minēto darbību rezultātā saskaņā ar 3. punktu;

(b) jēdzienu „preču tirdzniecība, pārkāpjot tiesību aktus muitas un lauksaimniecības jomās", kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, izmanto neatkarīgi no tā, vai preces skar citas Puses teritoriju (preces izvedot, tās ievedot, ja Puses teritorija ir gala mērķis, vai arī ja preces šķērso Puses teritoriju tranzītā);

(c) „netiešie nodokļi", kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, ir muitas nodokļi, pievienotās vērtības nodoklis, īpaši patērētāju nodokļi un akcīzes nodokļi;

(d) jēdzienu „tirdzniecība, pārkāpjot tiesību aktus, kas attiecas uz netiešajiem nodokļiem", kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, izmanto neatkarīgi no tā, vai preces vai pakalpojumi skar citas Puses teritoriju (preces vai pakalpojumus izvedot, tos ievedot, ja Puses teritorija ir gala mērķis, vai arī ja preces vai pakalpojumi šķērso Puses teritoriju tranzītā);

(e) „tiešie nodokļi", kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, ir ienākuma un kapitāla nodokļi (neatkarīgi no tā, vai šā ienākuma vai kapitāla pamatā ir privāti vai uzņēmējdarbības ieņēmumi, un neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas veida), kurus uzliek kopējiem ienākumiem, kopējam kapitālam vai fiziskas vai juridiskas personas ienākumu vai kapitāla daļām, tostarp nodokļi, kurus uzliek peļņai, kas gūta no kustama vai nekustama īpašuma pārdošanas, nodokļi, kurus uzliek uzņēmumu maksāto algu summai, kā arī nodokļi no kapitāla vērtības pieauguma;

(f) „krāpnieciskas darbības, pārkāpjot tiesību aktus, kas attiecas uz tiešajiem nodokļiem", kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, ir izvairīšanās no tiešo nodokļu maksāšanas, apzināti izmantojot viltotus, falsificētus vai kļūdainus dokumentus, tostarp nepilnīgas nodokļu deklarācijas, kuras iesniegušas fiziskas vai juridiskas personas, un kļūdainus uzņēmējdarbības dokumentus. „Krāpnieciska darbība, pārkāpjot tiesību aktus, kas attiecas uz tiešajiem nodokļiem", ir jebkura šāda darbība, kas izdarīta ar nodomu:

i) tādu dokumentu izstrāde, lēmuma par to izstrādi pieņemšana, parakstīšana vai iesniegšana, kas

– atbilstoši tiesību aktiem jāiesniedz nodokļu iestādēs, lai pierādītu ar nodokli apliekamo ienākumu apmēru,

– kalpo par pamatu, lai aprēķinātu nodokļu apmēru, un

– kuros iekļauti nepatiesi dati attiecībā uz jebkuru aspektu, kas nepieciešams šo nodokļu aprēķināšanai;

ii) dubultā grāmatvedība;

iii) nepatiesu datu ievade vai nepatiesu izmaiņu veikšana, vai viltotu rēķinu vai dokumentu sagatavošana;

iv) grāmatvedības vai uzņēmējdarbības dokumentu iznīcināšana vai

v) aktīvu vai ienākuma avotu slēpšana, izmantojot viltotus, falsificētus vai kļūdainus dokumentus, tostarp nepilnīgas nodokļu deklarācijas, kuras iesniegušas fiziskas vai juridiskas personas, un kļūdainus uzņēmējdarbības dokumentus.

3. pants Mazāk svarīgi gadījumi

1. Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde var atteikt sadarbības pieprasījumu, ja nepiedzīto vai nesamaksāto nodokļu vai nodevu summa vai ļaunprātīgi izmantotās dotācijas vai kompensācijas summa nepārsniedz EUR 25 000 vai (attiecībā uz 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu apvienojumā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu) neatļauti eksportēto vai importēto preču paredzamā vērtība nepārsniedz EUR 100 000. Nepiedzīto vai nesamaksāto nodokļu vai nodevu minimālā summa vai ļaunprātīgi izmantotās dotācijas vai kompensācijas minimālā summa, vai iepriekš minēto preču minimālā vērtība var attiekties uz savstarpēji saistītiem darījumiem, kuri izpaužas ilgākā laikposmā un kuru kopējā finansiālā ietekme ir lielāka nekā robežvērtība, kaut arī robežvērtība netiek sasniegta, apskatot katru darījumu atsevišķi. Robežvērtības nepiemēro, ja lietas apstākļu vai aizdomās turētās personas dēļ pieprasījuma iesniedzēja Puse šo lietu uzskata par īpaši svarīgu.

2. Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādi par sadarbības pieprasījuma atteikuma iemesliem.

4. pants Sabiedriskā kārtība

Sadarbību var atteikt, ja pieprasījuma saņēmēja Puse uzskata, ka pieprasījuma izpilde, iespējams, apdraud tās suverenitāti, drošību, sabiedrisko kārtību vai citas tās būtiskās intereses.

5. pants Informācijas un pierādījumu sniegšana

1. Uz informāciju un pierādījumiem, ko sniedz un saņem saskaņā ar šo nolīgumu, neatkarīgi no to veida, attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu, un tos aizsargā tāpat kā tamlīdzīgu informāciju saskaņā ar tās Puses tiesību aktiem, kura tos saņēmusi, un saskaņā ar atbilstīgajiem noteikumiem, kurus piemēro Kopienas iestādēm.

Informāciju un pierādījumus drīkst sniegt vienīgi tām personām, kurām, strādājot Kopienas iestādēs, Kopienas dalībvalstīs vai Lihtenšteinas Firstistē, šai informācijai un pierādījumiem jābūt zināmiem saistībā ar amata pienākumu pildīšanu, un tos

nedrīkst izmantot nolūkos, uz kuriem neattiecas šā nolīguma darbības joma. Šīs personas izmanto informāciju un pierādījumus tikai minētajos nolūkos, izņemot gadījumus, kad pieprasījuma saņēmējas Puses kompetentā iestāde ir skaidri atļāvusi šo informāciju un pierādījumus izmantot atšķirīgos nolūkos ar nosacījumu, ka saskaņā ar šīs Puses tiesību aktiem šādu informāciju un pierādījumus līdzīgos apstākļos varētu izmantot līdzīgos nolūkos. Šīs personas drīkst izpaust informāciju atklātās tiesas sēdēs vai saistībā ar tiesas lēmumiem.

2. Informāciju un pierādījumus, ko pieprasījuma iesniedzēja Puse saņēmusi saskaņā ar šo nolīgumu, var nosūtīt jebkurai citai Pusei, ja tā veic izmeklēšanu, attiecībā uz kuru sadarbība nav izslēgta, vai arī ja pastāv konkrētas norādes, ka šī Puse varētu lietderīgi veikt šādu izmeklēšanu.

   (a) Attiecībā uz palīdzību veikt darbības, kas minētas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā apvienojumā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pieprasījuma iesniedzēja Puse informē pieprasījuma saņēmēja Pusi par to, kurai citai šā nolīguma Pusei un kādos nolūkos informācija tiks sniegta.

   (b) Attiecībā uz palīdzību veikt darbības, kas minētas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā savienojumā ar 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pieprasījuma iesniedzēja Puse var sniegt informāciju un pierādījumus citai šā nolīguma Pusei, ja pieprasījuma saņēmēja Puse, kas nosūtīja informāciju, informācijas nosūtīšanas brīdī nav nepārprotami iebildusi pret šīs informācijas nosūtīšanu tālāk.

   Šo nosūtīšanu drīkst veikt vienīgi šajā nolīgumā minētajos nolūkos.

3. Puse, kas sākotnēji saņēma pieprasījumu, nevar pārsūdzēt informācijas un pierādījumu, kas saņemti saskaņā ar šo nolīgumu, nosūtīšanu citai Pusei vai vairākām Pusēm.

4. Jebkura Puse, kura saņēmusi informāciju vai pierādījumus saskaņā ar 2. punktu, ievēro ierobežojumus, kurus pieprasījuma saņēmēja Puse, pirmajā reizē nosūtot informāciju vai pierādījumus, noteica pieprasījuma iesniedzējai Pusei attiecībā uz informācijas izmantošanu.

5. Lai informāciju un pierādījumus, ko kāda Puse saņēmusi saskaņā ar šo nolīgumu, nosūtītu trešai valstij, ir nepieciešama tās Puses atļauja, kas sākotnēji sniegusi šo informāciju un pierādījumus.

6. pants Konfidencialitāte

Pieprasījuma iesniedzēja Puse var lūgt pieprasījuma saņēmējai Pusei nodrošināt, ka pieprasījums un tā saturs ir konfidenciāls, izņemot gadījumus, kad tas nav savienojams ar pieprasījuma izpildi. Ja pieprasījuma saņēmēja Puse nevar izpildīt konfidencialitātes prasību, viņa par to iepriekš paziņo pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei.

II sadaļa – ADMINISTRATĪVĀ PALĪDZĪBA

1. nodaļa – Vispārīgi noteikumi

7. pants Saistība ar citiem nolīgumiem

Šī sadaļa neietekmē

(a) noteikumus par palīdzību veikt darbības, kas minētas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā apvienojumā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, noteikumus par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās, ne arī plašākas saistības administratīvās palīdzības jomā, ne arī labvēlīgākus noteikumus divpusējos vai daudzpusējos sadarbības nolīgumos starp Pusēm, jo īpaši EEZ līguma 11. protokolā par savstarpēju palīdzību muitas jomā, un

(b) noteikumus par palīdzību veikt darbības, kas minētas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā savienojumā ar 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu, noteikumus par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās, ne arī plašākas saistības administratīvās palīdzības jomā, ne arī labvēlīgākus noteikumus divpusējos vai daudzpusējos sadarbības nolīgumos starp Pusēm, jo īpaši nolīgumā starp Eiropas Kopienu un Lihtenšteinas Firstisti, ar ko nosaka līdzvērtīgus pasākumus tiem, kas noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem[21].

8. pants Administratīvās palīdzības apmērs

1. Puses sniedz savstarpēju palīdzību, lai cīnītos pret nelikumīgām darbībām, uz kurām attiecas šis nolīgums, jo īpaši novēršot un atklājot darījumus un citu darbību, un bezdarbību, kas ir pretrunā ar atbilstošajiem tiesību aktiem, un veicot attiecīgas izmeklēšanas.

2. Šajā sadaļā paredzētā palīdzība attiecas uz visām Pušu administratīvajām iestādēm, kas darbojas 2. pantā minētās darbības jomas ietvaros un veic izmeklēšanu saskaņā ar administratīvajām vai kriminālvajāšanas pilnvarām, tostarp tajos gadījumos, kad šīs iestādes attiecīgās darbības veic pēc tiesu iestāžu pieprasījuma.

   Ja krimināllizmeklēšanu veic tiesu iestāde vai tās pakļautībā esoša iestāde, šī iestāde nosaka, vai attiecīgie savstarpējās palīdzības vai sadarbības pieprasījumi iesniegti atbilstoši noteikumiem, kurus piemēro savstarpējai palīdzībai krimināllietās, vai atbilstoši šai sadaļai.

[21] OV L 379, 24.12.2004., 84. lpp.

9. pants Noilgums

Nosakot, vai informāciju vai citu palīdzību, ko sniedz saskaņā ar šo sadaļu, var sniegt, atbildot uz pieprasījumu, pieprasījuma saņēmēja Puse piemēro noilguma termiņu, kas piemērojams atbilstoši pieprasījuma iesniedzējas Puses tiesību aktiem, nevis noilguma termiņu, kas piemērojams atbilstoši pieprasījuma saņēmējas Puses tiesību aktiem.

10. pants Pilnvaras

Pušu iestādes šīs sadaļas noteikumus piemēro saskaņā ar pilnvarām, kuras tām piešķirtas atbilstoši savas valsts tiesību aktiem. Neviens no šīs sadaļas noteikumiem nav uzskatāms par tādu noteikumu, kas ietekmētu pilnvaras, kas Pušu iestādēm piešķirtas atbilstoši savas valsts tiesību aktiem.

Šīs iestādes darbojas tā, it kā tās darbotos savā vārdā vai pēc tās pašas Puses citas iestādes pieprasījuma. Lai izpildītu pieprasījumu, tās izmanto visas juridiskās pilnvaras, kuras tām piešķirtas atbilstoši savu valstu tiesību aktiem.

11. pants Informācijas apmaiņas ierobežojumi

1. Administratīvā palīdzība attiecībā uz darbībām, kas minētas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, informācijas pieprasījuma saņēmējai Pusei neuzliek pienākumu veikt izmeklēšanu vai sniegt informāciju, ja tās tiesību akti vai administratīvā prakse šīs Puses kompetentajai administratīvajai iestādei neļauj veikt šādu izmeklēšanu vai ievākt pieprasīto informāciju. Šādas palīdzības gadījumā informāciju var atteikties sniegt tad, ja, šo informāciju sniedzot, tiktu izpausts komercnoslēpums, rūpniecisks vai dienesta noslēpums vai tiktu atklāta saimnieciska rakstura procedūra, vai ja informācijas atklāšana varētu būt pretrunā ar 4. pantu; Puses kompetentā iestāde var arī atteikties atklāt informāciju tad, ja pieprasījuma iesniedzēja Puse faktisku vai juridisku iemeslu dēļ nespēj sniegt tāda paša veida informāciju.

2. Puse nedrīkst noraidīt administratīvās palīdzības ietvaros nosūtīto pieprasījumu sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka šī informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas aģentūras statusā vai kā uzticības persona, īpašums vai arī tādēļ, ka tā ir saistīta ar īpašumtiesībām kādā juridiskajā personā vai tādēļ, ka šī informācija ir jau pieejama savām kompetentajām administratīvajām iestādēm.

12. pants Samērīgums

Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde var atteikt sadarbības pieprasījumu, ja tā viennozīmīgi konstatē, ka:

(a) to pieprasījumu skaits un būtība, kurus pieprasījuma iesniedzēja Puse iesniegusi noteiktā laikposmā, pieprasījuma saņēmējai Pusei rada nesamērīgu administratīvo slogu,

(b) pieprasījuma iesniedzējas Puses iestāde nav pilnībā izmantojusi parastos informācijas avotus, ko tā attiecīgajos apstākļos būtu izmantojusi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, neapdraudot vēlamā rezultāta sasniegšanu.

13. pants Centrālie dienesti

1. Katra Puse izrauga vienu vai vairākus kompetentos centrālos dienestus, kas saskaņā ar šo sadaļu izskata administratīvās palīdzības pieprasījumus.

   Izpildot palīdzības pieprasījumu, šie dienesti vēršas pie jebkuras kompetentās administratīvās iestādes.

2. Centrālie dienesti savā starpā sazinās tieši.

3. Centrālo dienestu darbība, jo īpaši steidzamos gadījumos, neizslēdz tiešu sadarbību starp Pušu citām iestādēm, kas ir pilnvarotas rīkoties šā nolīguma piemērošanas jomās. Centrālos dienestus informē par jebkādām darbībām, kas saistītas ar šādu tiešu sadarbību.

4. Sniedzot 41. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu, Puses paziņo, kuras iestādes uzskata par centrālajiem dienestiem šā panta nozīmē.

2. nodaļa – Palīdzība pēc pieprasījuma

14. pants Informācijas pieprasījumi

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde, ievērojot šā nolīguma darbības jomu, nosūta pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei visu informāciju, kas ir tās vai citu šīs Puses iestāžu rīcībā un uz kuras pamata var novērst, atklāt, izmeklēt un sodīt nelikumīgās darbības, uz kurām attiecas nolīgums, vai sniegt nepieciešamo informāciju parādu saistību atgūšanai. Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde šīs informācijas iegūšanai veic visus nepieciešamās administratīvās izmeklēšanas.

2. Nosūtāmo informāciju papildina ar pieprasījuma saņēmējas Puses iestāžu rīcībā esošajiem ziņojumiem un citiem dokumentiem vai šo ziņojumu un dokumentu apliecinātām kopijām vai izrakstiem, uz kuriem šī nosūtāmā informācija ir balstīta vai kurus sagatavoja vai ieguva, lai izpildītu informācijas pieprasījumu.

3. Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei un pieprasījuma saņēmējas Puses iestādei par to vienojoties un ievērojot pieprasījuma saņēmējas Puses iestādes sīki izstrādātus norādījumus, pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes pilnvaroti darbinieki drīkst piekļūt pieprasījuma saņēmējas Puses iestāžu telpās uzglabātajiem dokumentiem un informācijai, kurai ir piemērojams 1. punkts un kura attiecas uz īpašām nelikumīgām darbībām, kas iekļautas šā nolīguma darbības jomā. Šie darbinieki ir tiesīgi izgatavot minēto dokumentu kopijas.

4. Saskaņā ar 38. pantu izveidotā Apvienotā komiteja nosaka termiņus, kādos pieprasījuma saņēmējas Puses iestādei jāapstiprina pieprasījuma saņemšana no

pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes un nepieciešamības gadījumā jāpaziņo pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei par pieprasījumā esošajiem trūkumiem, šķēršļiem pieprasītās informācijas iegūšanā vai par to, ka tā atsakās sniegt informāciju.

15. pants Pieprasījumi veikt novērošanu

Pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde savu iespēju robežās novēro preču tirdzniecību, kas pārkāpj 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos noteikumus. Šo novērošanu var veikt attiecībā uz personām, ja ir nopietns pamats aizdomām, ka tās ir piedalījušās vai piedalās nelikumīgās darbībās vai veic sagatavošanās pasākumus ar nolūku izdarīt šādas nelikumīgas darbības, kā arī attiecībā uz vietām, transporta līdzekļiem un precēm, kurām ir saistība ar šādām darbībām.

16. pants Paziņošana un nosūtīšana pa pastu

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde saskaņā ar saviem tiesību aktiem informē adresātu vai nodrošina tā informēšanu par visiem rīkojumiem vai lēmumiem, kurus pieņēmušas pieprasījuma iesniedzējas Puses kompetentās iestādes un uz kuriem attiecas šā nolīguma darbības joma.

2. Paziņojuma pieprasījumos, kuros konkrēti min paziņojamā rīkojuma vai lēmuma priekšmetu, norāda adresāta vārdu, uzvārdu un adresi, kā arī citu informāciju, kas varētu atvieglot adresāta identificēšanu, un pievieno tulkojumu pieprasījuma saņēmējas Puses oficiālajā valodā vai valodā, kas ir pieņemama šai Pusei. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējas iestādei par savu atbildi uz paziņojuma pieprasījumu un jo īpaši par datumu, kādā adresātam paziņoja par lēmumu vai rīkojumu.

3. Puses var tieši pa pastu nosūtīt apliecinājumus par paziņošanu, informācijas pieprasījumus un dokumentus personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir citas Puses teritorijā. Ja šos apliecinājumus par paziņošanu un informācijas pieprasījumus nosūta personām, kas saistītas ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā un ceturtajā ievilkumā minētajām darbībām un kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir citas Puses teritorijā, šīs personas var atbildēt uz pieprasījumiem un iesniegt attiecīgos dokumentus un informāciju tādā veidā, kādu paredz tie noteikumi un vienošanās, uz kuru pamata tika piešķirti finanšu līdzekļi.

4. Neviens šā nolīguma noteikums nav interpretējams tā, ka ar to atceļ Puses pienākumu nosūtīt dokumentus saskaņā ar saviem tiesību aktiem.

17. pants Pieprasījumi veikt izmeklēšanu

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses pieprasījuma saņēmēja Puse veic vai nodrošina, ka tiek veikta to darījumu vai rīcības lietderīga izmeklēšana, kas veido nelikumīgas darbības šā nolīguma izpratnē vai kas pieprasījuma iesniedzējai Pusei rada pamatotas aizdomas, ka tādas nelikumīgas darbības ir veiktas.

2. Pieprasījuma saņēmēja Puse izmanto visus saskaņā ar savu tiesību sistēmu pieejamos izmeklēšanas līdzekļus atbilstoši tiem pašiem nosacījumiem, it kā tā rīkotos pati savā vārdā vai pēc citas savas iestādes pieprasījuma, tostarp iesaistot tiesu iestādes vai, vajadzības gadījumā, saņemot to atļauju.

Šis noteikums neskar ekonomisko procesu dalībnieku pienākumu sadarboties, kā paredzēts 19. pantā.

Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde nosūta pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei šādas izmeklēšanas rezultātus. Nolīguma 14. panta 2. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

3. Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde, sniedzot palīdzību, bez papildu pieprasījuma šajā sakarībā attiecina savu palīdzību arī uz visiem apstākļiem, priekšmetiem un personām, kam ir acīmredzama saistība ar palīdzības pieprasījuma priekšmetu. Šaubu gadījumā pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde vispirms sazinās ar pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādi.

18. pants Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes pilnvaroto darbinieku klātbūtne

1. Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei un pieprasījuma saņēmējas Puses iestādei par to vienojoties, pieprasījuma iesniedzējas Puses pilnvaroti darbinieki var piedalīties iepriekšējā pantā minētajā izmeklēšanā. Šādai dalībai nav jāsaņem to personu vai ekonomisko procesu dalībnieku piekrišana, attiecībā uz kuriem veic izmeklēšanu.

2. Pieprasījuma saņēmējas Puses iestādes darbinieki visu laiku vada izmeklēšanu. Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes darbinieki pēc savas iniciatīvas nedrīkst īstenot tās pilnvaras, kas piešķirtas pieprasījuma saņēmējas Puses iestādes darbiniekiem.

Tomēr ar pieprasījuma saņēmējas Puses iestādes darbinieku starpniecību un vienīgi šīs izmeklēšanas vajadzībām viņiem ir piekļuve tām pašām telpām un dokumentiem, kam ir piekļuve pieprasījuma saņēmējas Puses iestādes darbiniekiem.

3. Var paredzēt nosacījumus atļaujas piešķiršanai.

4. Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei sniegto informāciju var izmantot kā pierādījumus vienīgi tad, kad ir saņemta atļauja nosūtīt ar izpildi saistītos dokumentus.

19. pants Sadarbības pienākums

Ekonomisko procesu dalībniekiem ir pienākums sadarboties administratīvās palīdzības pieprasījuma izpildē, nodrošinot piekļuvi savām telpām, transportlīdzekļiem un dokumentiem un sniedzot visu atbilstošo informāciju. Pieprasījuma iesniedzēja Puse var lūgt pieprasījuma saņēmēju Pusi nodrošināt šā pienākuma īstenošanu tādā apmērā, kā noteikts pieprasījuma saņēmējas Puses tiesību aktos attiecībā uz tāda paša veida izmeklēšanu, kuru šīs Puses administratīvās iestādes veic, lai nodrošinātu šo tiesību aktu ievērošanu.

20. pants Palīdzības pieprasījumu forma un saturs

1. Palīdzības pieprasījumus sagatavo rakstiski. Tiem pievieno dokumentus, kas vajadzīgi šo pieprasījumu izpildei.

   Steidzamos gadījumos ir pieņemami arī mutiski pieprasījumi, taču tos pēc iespējas ātrāk jāapstiprina rakstiski.

2. Pieprasījumiem pievieno šādu informāciju:

   (a) pieprasījuma iesniedzēja iestāde,

   (b) nepieciešamais pasākums,

   (c) pieprasījuma mērķis un pamatojums,

   (d) iesaistītie tiesību akti, noteikumi un citas tiesību normas,

   (e) pēc iespējas precīzi un pilnīgi dati par fiziskām vai juridiskām personām, uz kurām attiecas izmeklēšana,

   (f) konkrēto faktu un jau veiktās izmeklēšanas kopsavilkums, izņemot 16. pantā minētos gadījumus.

3. Pieprasījumus sagatavo pieprasījuma saņēmējas Puses oficiālajā valodā vai valodā, kas pieņemama šai Pusei.

4. Nepareizus vai nepilnīgus pieprasījumus var labot vai papildināt. Tikmēr īsteno pieprasījuma izpildei vajadzīgos pasākumus.

5. Pieprasījumus, kas nosūtīti iestādēm, kas nav kompetentās iestādes, nekavējoties nosūta kompetentajai iestādei.

21. pants Informācijas izmantošana

1. Iegūto informāciju izmanto vienīgi šajā nolīgumā paredzētajos nolūkos. Ja Puse lūdz šādas informācijas izmantošanu citos nolūkos, tā informācijas sniedzējai iestādei lūdz iepriekšēju rakstisku piekrišanu. Uz šādu informācijas izmantošanu attiecas informācijas sniedzējas iestādes noteiktie ierobežojumi.

2. Šā panta 1. punkts neliedz izmantot informāciju tiesvedībā vai administratīvās lietās, kas ierosinātas sakarā ar administratīvās palīdzības pieprasījumā minēto tiesību aktu pārkāpumu, ja saistībā ar šīm lietām būtu pieejami tie paši palīdzības līdzekļi. Par šādu informācijas izmantošanu nekavējoties informē tās Puses kompetento iestādi, kas sniegusi attiecīgo informāciju.

3. Saskaņā ar šo nolīgumu iegūto informāciju un izskatītos dokumentus Puses var izmantot kā pierādījumus ziņojumos, liecībās, lietu izmeklēšanā un tiesvedībā.

3. nodaļa – Īpaši sadarbības veidi

22. pants Kopīgas darbības

1. Ja preču importa, eksporta vai tranzīta gadījumā darījumu apjoms un no tā izrietošais risks attiecībā uz nodokļiem un subsīdijām var radīt ievērojamus zaudējumus Pušu budžetam, tās var vienoties īstenot kopējas pārrobežu darbības, lai novērstu un apkarotu nelikumīgas darbības, uz kurām attiecas šis nolīgums.

2. Par pārrobežu darbību saskaņošanu un plānošanu atbild centrālais dienests vai tā izraudzīta struktūrvienība.

3. Ja vienas vai vairāku personu ar nodokļu saistībām nodokļu situācija skar Pušu kopīgās vai papildu intereses, tās var vienoties veikt vienlaicīgas pārbaudes katra savā teritorijā, lai apmainītos ar iegūto informāciju ikreiz, kad šādas pārbaudes varētu būt efektīvākas nekā pārbaudes, ko Puse veic viena pati.

23. pants Kopīgas īpašās izmeklēšanas vienības

1. Vairāku Pušu iestādes, savstarpēji vienojoties, var izveidot kopīgu īpašās izmeklēšanas vienību, kuras atrašanās vieta ir kādā no Pusēm.

2. Kopīgā vienība izmeklē sarežģītas lietas, kurās piesaistāmi ievērojami līdzekļi, un saskaņo kopīgas darbības.

3. Dalība šādā vienībā nesniedz Puses iestāžu pārstāvjiem izmeklēšanas tiesības citas Puses teritorijā, kurā tiek veikta lietas izmeklēšana.

4. Ja vienas Puses ierēdņi, veicot darbības kādas citas Puses teritorijā, šo darbību rezultātā rada kaitējumu, Puse, kuras teritorijā kaitējums ir radīts, atlīdzina zaudējumus saskaņā ar saviem tiesību aktiem tāpat, kā tā būtu to darījusi, ja kaitējumu būtu radījuši tās ierēdņi. Šī Puse saņems atlīdzību no tās Puses, kuras ierēdņi radīja kaitējumu, saņemot pilnā apmērā tās summas, ko tā izmaksājusi cietušajiem vai citām personām vai iestādēm, kas ir tiesīgas saņemt kompensāciju.

5. Neskarot savu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, un neatkarīgi no pienākuma atlīdzināt zaudējumus saskaņā ar 4. punkta otro teikumu katra Puse 4. punkta pirmajā teikumā paredzētajā gadījumā atturas pieprasīt atlīdzināt tā kaitējuma summu, kuru nodarījusi cita Puse.

6. Uz ierēdņiem, kas nosūtīti īstenot pasākumus citas Puses teritorijā, pasākumu īstenošanas gaitā saistībā ar pārkāpumiem, kas veikti pret šiem ierēdņiem vai kurus veikuši šie ierēdņi, attiecas tie paši noteikumi kā uz šīs Puses ierēdņiem.

4. nodaļa – Piedziņa

24. pants Piedziņa

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses lūguma pieprasījuma saņēmēja Puse piedzen tos prasījumus, uz kuriem attiecas šā nolīguma darbības joma, tādā pašā veidā, kā piedzen prasījumus pieprasījuma saņēmējā Pusē.

2. Prasījuma piedziņas lūgumam pievieno pieprasījuma iesniedzējas Puses izsniegtā dokumenta, ar kuru atļauj piedziņas izpildi (*Vollstreckungstitel*), oficiālu kopiju vai apliecinātu kopiju un, vajadzības gadījumā, citus piedziņai nepieciešamos dokumentus vai to apliecinātas kopijas.

3. Lai nodrošinātu prasījuma piedziņu, pieprasījuma saņēmēja Puse veic piesardzības pasākumus.

4. Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde pārskaita pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei piedzīto prasījuma summu. Vienojoties ar pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādi, pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde no šīs summas var atskaitīt procentuālu daļu, kas atbilst administratīvajiem izdevumiem, kas tai radušies.

5. Neskarot 1. punktu, uz piedzenamajiem prasījumiem ne vienmēr ir attiecināmas priekšrocības, kas attiecas uz līdzīgiem prasījumiem, kas radušies pieprasījuma saņēmējā Pusē.

III sadaļa – SAVSTARPĒJA TIESISKĀ PALĪDZĪBA

25. pants Saistība ar citiem nolīgumiem

1. Šīs sadaļas mērķis ir papildināt 1959. gada 20. aprīļa Eiropas Konvenciju par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās, kā arī 1990. gada 8. novembra Konvenciju par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, meklēšanu, arestu un konfiskāciju, un vienkāršot to piemērošanu starp Pusēm.

2. Tas neietekmē labvēlīgākus noteikumus starp Pusēm noslēgtajos divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos.

26. pants Procedūras, kurās sniedz savstarpēju tiesisko palīdzību

1. Savstarpēju tiesisko palīdzību sniedz arī:

   (a) tiesvedībā, ko sākušas administratīvās iestādes par rīcību, kas sodāma saskaņā ar vienas vai abu Pušu tiesību aktiem, jo ir pārkāptas tiesību normas, un ja uz lēmuma pamata var sākt tiesvedību tiesā, kurai jo īpaši ir jurisdikcija krimināllietās,

   (b) civilprasībās, kas saistītas ar krimināllietām, kamēr kriminmāltiesa krimināllietā vēl nav pieņēmusi galīgo lēmumu,

   (c) tiesvedībā, ja par nodarījumiem vai pārkāpumiem pie atbildības var saukt pieprasījuma iesniedzējas Puses juridisko personu.

2. Tiesisko palīdzību arī sniedz izmeklēšanā un tiesvedībā, kuras mērķis ir arestēt un konfiscēt šajās nelikumīgajās darbībās izmantotos rīkus un šo darbību rezultātā iegūtos līdzekļus.

27. pants Pieprasījumu nosūtīšana

1. Pieprasījumus saskaņā ar šo sadaļu pieprasījuma iesniedzējas Puses iestāde iesniedz vai nu ar pieprasījuma saņēmējas Puses attiecīgās centrālās iestādes starpniecību, vai tieši tai Puses iestādei, kas atbild par iesniedzējas Puses pieprasījuma izpildi. Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestāde un, vajadzības gadījumā, pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde informācijas nolūkos pieprasījuma kopiju nosūta savai centrālajai iestādei.

2. Jebkuru dokumentu, kas attiecas uz pieprasījumu vai tā izpildi, var nosūtīt tādā pašā veidā. To vai vismaz tā kopiju nosūta tieši pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei.

3. Ja Puses iestādei, kas saņem pieprasījumu, nav pilnvaru, lai atļautu tiesisko palīdzību, tā šo pieprasījumu nekavējoties nosūta kompetentajai iestādei.

4. Kļūdainus vai nepilnīgus pieprasījumus izpilda, ja tajos ir to izpildei nepieciešamā informācija, ņemot vērā, ka pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei tie vēlāk

jāizlabo. Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde par šiem trūkumiem nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei un nosaka termiņu pieprasījuma labošanai.

Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde nekavējoties nosūta pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei arī visus pārējos norādījumus, uz kuru pamata tā varētu papildināt savu pieprasījumu vai to paplašināt, attiecinot pieprasījumu arī uz citiem pasākumiem.

5. Sniedzot 41. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu, Puses paziņo, kuras ir kompetentās centrālās iestādes šā panta nozīmē.

28. pants Piegāde pa pastu

1. Personām, kuras atrodas otras Puses teritorijā, tiesvedības dokumentus saistībā ar nelikumīgām darbībām, uz kurām attiecas šis nolīgums, Puses parasti tieši nosūta pa pastu.

2. Ja Puses iestādei, kura dokumentus ir izsniegusi, ir zināms vai tai ir pamats uzskatīt, ka adresāts saprot tikai kādu citu valodu, tad dokumentiem vai vismaz to svarīgākajām daļām pievieno tulkojumu šajā valodā.

3. Nosūtītāja Puses iestāde adresātu informē par to, ka tā otras Puses teritorijā nevar tieši piemērot nevienu piespiedu līdzekli vai sankciju.

4. Visiem tiesvedības dokumentiem pievieno norādi par to, ka adresāts sūtījumā norādītajā iestādē var iegūt informāciju par savām tiesībām un pienākumiem saistībā ar šiem dokumentiem.

29. pants Pagaidu pasākumi

1. Ievērojot attiecīgās valsts tiesību aktus un savas pilnvaras, pieprasījuma saņēmējas Puses kompetentā iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes lūguma nosaka vajadzīgos pagaidu pasākumus, lai saglabātu esošo stāvokli, aizsargātu apdraudētās tiesiskās intereses vai saglabātu pierādījumus, ja vien tā savstarpējās palīdzības pieprasījumu neuzskata par acīmredzami nepieņemamu.

2. Preventīvo iesaldēšanu un arestu veic attiecībā uz rīkiem, kas izmantoti noziedzīgajos nodarījumos, kuru dēļ ir pieprasīta palīdzība, šo nodarījumu aktīviem un šo nodarījumu rezultātā iegūtajiem līdzekļiem. Ja noziedzīga nodarījuma rezultātā iegūtie līdzekļi daļēji vai pilnībā vairs neeksistē, tādus pašus pasākumus veic attiecībā uz aktīviem, kas atrodas pieprasījuma saņēmējas Puses teritorijā un kuru vērtība atbilst attiecīgo līdzekļu vērtībai.

30. pants Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestāžu klātbūtne

1. Pieprasījuma saņēmēja Puse pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses lūguma var atļaut pēdējās minētās Puses iestāžu pārstāvjiem piedalīties savstarpējās tiesiskās palīdzības

pieprasījuma izpildē. Šādai klātbūtnei nav jāsaņem to personu piekrišana, attiecībā uz kurām veic pasākumu.

Lūgumus par minēto pārstāvju klātbūtni nedrīkst noraidīt, ja ir sagaidāms, ka šīs klātbūtnes rezultātā palīdzības pieprasījuma izpilde labāk atbildīs pieprasījuma iesniedzējas Puses vajadzībām un tādēļ nebūs nepieciešami papildu palīdzības pieprasījumi.

Var paredzēt nosacījumus atļaujas piešķiršanai.

2. Ar pieprasījuma saņēmējas Puses iestādes darbinieku starpniecību un vienīgi palīdzības pieprasījuma izpildes vajadzībām klātesošajām personām piešķir piekļuvi tām pašām telpām un dokumentiem, kuriem drīkst piekļūt pieprasījuma saņēmējas Puses darbinieki. Šīm personām jo īpaši var atļaut uzdot jautājumus un izteikt priekšlikumus par izmeklēšanas pasākumiem.

3. Šī klātbūtne nedrīkst radīt situāciju, kurā informāciju izpauž personām, kurām tam nav piešķirta atļauja saskaņā ar iepriekšējiem punktiem, tādējādi pārkāpjot tiesvedības konfidencialitāti vai attiecīgās personas tiesības. Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādei sniegto informāciju var izmantot kā pierādījumus vienīgi tad, kad lēmums par to dokumentu nosūtīšanu, kas saistīti ar izpildi, ir ieguvis *res judicata* spēku.

31. pants Kratīšana un konfiskācija

1. Puses uzskata par pieņemamiem vienīgi tādus pieprasījumus veikt kratīšanu vai konfiskāciju, kuri atbilst šādiem nosacījumiem.

   (a) Nodarījums, kura dēļ iesniedz tiesiskās palīdzības lūgumu, saskaņā ar abu Pušu tiesību aktiem ir sodāms ar brīvības atņemšanu vai brīvību ierobežojošu piespiedu līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz seši mēneši, vai saskaņā ar vienas Puses tiesību aktiem ir sodāms ar tādu pašu soda mēru un saskaņā ar otras Puses tiesību aktiem — kā tiesību normu pārkāpums, par ko sodus piemēro administratīvās iestādes, uz kuru lēmuma pamata var sākt tiesvedību tiesā, kurai jo īpaši ir jurisdikcija krimināllietās.

   (b) Tiesiskās palīdzības pieprasījuma izpilde ir saderīga ar pieprasījuma saņēmējas Puses tiesību aktiem.

2. Pieprasījumus veikt kratīšanu vai konfiskāciju 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajās jomās izpilda arī Lihtenšteina, ja noziedzīgs nodarījums, kura dēļ iesniedz tiesiskās palīdzības lūgumu, saskaņā ar Lihtenšteinas tiesību aktiem ir sodāms kā nodokļu nemaksāšana un ja pieprasījuma iesniedzēja Puse arī izpilda šādus pieprasījumus attiecībā uz tā paša veida noziedzīgajiem nodarījumiem.

3. Pieprasījumi veikt kratīšanu un konfiskāciju saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu no 2. panta 3. punktā minētajām darbībām arī ir pieņemami ar nosacījumu, ka darbības, kas ir iepriekš plānotā noziedzīgā nodarījuma pamatā, saskaņā ar abu Pušu tiesību aktiem ir sodāmas ar brīvības atņemšanu vai brīvību ierobežojošu piespiedu līdzekli, kura maksimālais ilgums pārsniedz sešus mēnešus.

32. pants Banku un finanšu informācijas pieprasījumi

1. Ja ir izpildīti 31. pantā minētie nosacījumi, pieprasījuma saņēmēja Puse izpilda palīdzības pieprasījumus par banku un finanšu informācijas iegūšanu un nosūtīšanu, tostarp:

   (a) identifikācijas datus un informāciju par banku kontiem, kas atvērti tās teritorijā esošajās bankās un kuru īpašnieki, pilnvarotie vai pārvaldītāji ir personas, attiecībā uz kurām veic izmeklēšanu,

   (b) identifikācijas datus un informāciju par bankas pārvedumiem un darījumiem, kas veikti no viena vai vairākiem bankas kontiem, uz šiem kontiem vai caur tiem, vai kurus veikušas konkrētas personas konkrētā laikposmā.

2. Tiktāl, ciktāl tas attiecībā uz līdzīgām lietām, ir atļauts saskaņā ar Puses kriminālprocesa normām, pieprasījuma saņēmēja Puse var noteikt novērošanu attiecībā uz banku darījumiem, kas veikti no viena vai vairākiem bankas kontiem, uz šiem kontiem vai caur tiem, vai kurus veikušas konkrētas personas konkrētā laikposmā, un nosūtīt novērošanas rezultātus pieprasījuma iesniedzējai Pusei. Lēmumu novērot banku pārvedumus un nosūtīt novērošanas rezultātus pieprasījuma saņēmējas Puses kompetentās iestādes pieņem katrā gadījumā atsevišķi, un tam jāatbilst šīs Puses tiesību aktiem. Par praktiskajiem jautājumiem saistībā ar novērošanu vienojas pieprasījuma iesniedzējas un pieprasījuma saņēmējas Puses kompetentās iestādes.

3. Lai neiespaidotu novērošanas rezultātus, katra Puse veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka finanšu iestādes ne konkrētajam klientam, ne trešām personām nedara zināmu, ka pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses lūguma tik ilgi, cik tas nepieciešams, īsteno pasākumus vai veic izmeklēšanu.

4. Puses iestāde, kas iesniegusi pieprasījumu:

   (a) norāda iemeslus, pamatojoties uz kuriem, tā uzskata, ka pieprasītā informācija, ļoti iespējams, ir būtiska, izmeklējot pārkāpumu,

   (b) paziņo iemeslus, pamatojoties uz kuriem, tā uzskata, ka pieprasījuma saņēmējas Puses teritorijā esošajās bankās ir attiecīgie konti, un iespēju robežās norāda, kuras varētu būt attiecīgās bankas,

   (c) nosūta visu tās rīcībā esošo informāciju, kas varētu atvieglot pieprasījuma izpildi.

5. Puse neatsaucas uz bankas noslēpumu, minot to kā iemeslu, lai atteiktu sadarbību saistībā ar savstarpējās tiesiskās palīdzības pieprasījumu, ko iesniegusi cita Puse.

33. pants Piegāžu kontrole

1. Attiecībā uz palīdzību veikt darbības, kas minētas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā savienojumā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pieprasījuma saņēmējas Puses kompetentā iestāde apņemas nodrošināt, ka tās teritorijā pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes pieprasījuma

var atļaut piegāžu kontroli, veicot kriminālizmeklēšanu par noziedzīgajiem nodarījumiem, par kuriem var piemērot izdošanu.

2. Lēmumu veikt piegāžu kontroli katrā gadījumā atsevišķi pieņem pieprasījuma saņēmējas Puses kompetentās iestādes saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

3. Piegāžu kontroli veic saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas Puses tiesību aktos paredzētajām procedūrām. Tās kompetentajām iestādēm ir tiesības veikt darbības, tās vadīt un kontrolēt.

34. pants Nodošana konfiskācijas vai atgriešanas vajadzībām

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas Puses lūguma un, neskarot *bona fide* trešo personu tiesības, pieprasījuma saņēmēja Puse iesniedzējas Puses rīcībā var nodot priekšmetus, dokumentus, finanšu līdzekļus un citas vērtības, lai tos atdotu atpakaļ to likumīgajiem īpašniekiem. Pieprasījuma saņēmēja Puse nevar atteikt finanšu līdzekļu nodošanu, kā iemeslu minot vienīgi to, ka šie līdzekļi atbilst nodokļu vai muitas maksājumu parādam.

2. Pieprasījuma saņēmēja Puse pirms vai pēc priekšmetu, dokumentu, finanšu līdzekļu un citu vērtību nodošanas pieprasījuma iesniedzējai Pusei var atteikties no savām tiesībām saņemt tos atpakaļ, ja tādējādi tiek atvieglota šo priekšmetu, dokumentu, finanšu līdzekļu un citu vērtību atdošana to likumīgajam īpašniekam. *Bona fide* trešo personu tiesības tādējādi netiek skartas.

3. Ja pieprasījuma saņēmēja Puse atsakās no savām tiesībām saņemt atpakaļ priekšmetus, dokumentus, finanšu līdzekļus un citas vērtības pirms to nodošanas pieprasījuma iesniedzējai Pusei, tad pieprasījuma saņēmēja Puse attiecībā uz šiem pantiem neatsaucas uz drošības tiesībām vai citām tiesībām saistībā ar kompensācijas prasībām atbilstoši tiesību aktiem nodokļu vai muitas jomā. Atteikšanās saskaņā ar 2. punktu neskar pieprasījuma saņēmējas Puses tiesības iekasēt nodokļus vai maksājumus no likumīgā īpašnieka.

35. pants Savstarpējās palīdzības paātrināšana

1. Pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde izpilda savstarpējās tiesiskās palīdzības pieprasījumu, cik vien ātri iespējams, pēc iespējas ņemot vērā procesuālos termiņus un citus pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes norādītos termiņus. Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestāde izskaidro šādu termiņu iemeslus.

2. Ja pieprasījumu nevar izpildīt vai var izpildīt tikai daļēji atbilstoši pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes norādījumiem, pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde par to nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādi un norāda apstākļus, kādos pieprasījums būtu izpildāms. Abas iestādes vēlāk var vienoties par pieprasījuma turpmāku izpildi, vajadzības gadījumā saistot pieprasījuma izpildi ar iepriekš minēto apstākļu ievērošanu.

Ja ir sagaidāms, ka pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes pieprasījumu nevarēs izpildīt tās noteiktajā termiņā, un ja 1. punkta otrajā teikumā minētie iemesli viennozīmīgi liecina, ka jebkura kavēšanās ievērojami kaitēs šīs iestādes veiktajai

tiesvedībai, tad pieprasījuma saņēmējas Puses iestāde nekavējoties paziņo paredzamo pieprasījuma izpildes laiku. Pieprasījuma iesniedzējas Puses iestāde nekavējoties paziņo, vai pieprasījums tomēr paliek spēkā. Abas iestādes vēlāk var vienoties par pieprasījuma turpmāku izpildi.

36. pants Informācijas un pierādījumu izmantošana

Papildus tās tiesvedības vajadzībām, saistībā ar kuru sniedza palīdzību, palīdzības sniegšanas gaitā nosūtīto informāciju un pierādījumus var izmantot šādiem mērķiem:

(a) kriminālllietās, kuras veic pieprasījuma iesniedzējas Puses teritorijā pret citām personām, kas piedalījās tā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, saistībā ar kuru sniedza palīdzību, ar nosacījumu, ka savstarpējo palīdzību būtu bijis iespējams sniegt arī attiecībā uz šīm citām personām. Šajā gadījumā pieprasījuma iesniedzēja Puse informē pieprasījuma saņēmējas Pusi par šo izmantošanu;

(b) ja pieprasījuma pamatā esošie fakti norāda uz citu noziedzīgu nodarījumu, saistībā ar kuru arī būtu jāsniedz palīdzība;

(c) tiesvedībā par rīku, kas izmantoti noziedzīgos nodarījumos, saistībā ar kuriem būtu jāsniedz palīdzība, un šo nodarījumu rezultātā iegūto līdzekļu konfiskāciju, kā arī tiesvedībā par zaudējumu atlīdzināšanu tādu darbību dēļ, saistībā ar kurām ir sniegta palīdzība.

37. pants Nosūtīšana bez pieprasījuma

1. Saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem un savām pilnvarām Puses tiesu iestādes var bez pieprasījuma nosūtīt otras Puses tiesu iestādēm informāciju un pierādījumus saistībā ar nelikumīgam darbībām, uz kurām attiecas šis nolīgums, ja šīs iestādes uzskata, ka šāda informācija un pierādījumi saņēmējas Puses iestādei varētu būt noderīgi, lai uzsāktu vai veiktu izmeklēšanas vai tiesvedības vai tādēļ, ka saņēmējas Puses iestāde uz šīs informācijas un pierādījumu pamata varētu iesniegt savstarpējas tiesiskās palīdzības pieprasījumu.

2. Puses iestāde, kas nosūta informāciju, var saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem izvirzīt saņēmējas Puses iestādei nosacījumus šīs informācijas izmantošanai.

3. Šie nosacījumi ir saistoši visām Pušu iestādēm.

IV SADAĻA – NOBEIGUMA NOTEIKUMI

38. pants Apvienotā komiteja

1. Tiek izveidota Apvienotā komiteja, kurā ir Pušu pārstāvji un kura ir atbildīga par šā nolīguma pareizu piemērošanu. Šajā nolūkā tā sagatavo ieteikumus un pieņem lēmumus lietās, uz kurām attiecas šis nolīgums. Tā rīkojas, savstarpēji vienojoties.

2. Apvienotā komiteja izveido savu reglamentu, kurā cita starpā ir iekļauti noteikumi par sanāksmju sasaukšanu, priekšsēdētāja iecelšanas kārtību un viņam piešķirtajām pilnvarām.

3. Apvienotās komitejas sanāksmes notiek pēc vajadzības, taču vismaz vienu reizi gadā. Katra Puse var lūgt sanāksmes sasaukšanu.

4. Apvienotā komiteja var pieņemt lēmumu izveidot darba grupas vai ekspertu grupas, kas sniegtu palīdzību tās uzdevumu veikšanā.

5. Apvienotā komiteja var pieņemt lēmumus par tehniskiem pielāgojumiem saistībā ar turpmāko attīstību savstarpējās administratīvās palīdzības jautājumos, ja Eiropas Kopienas dalībvalstis ir vienojušās iekļaut šos pielāgojumus Eiropas Kopienas vai Eiropas Savienības tiesību aktos. Ja šāds lēmums kādai Pusei ir saistošs vienīgi pēc tam, kad tā ir izpildījusi savas konstitucionālās prasības, lēmums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā paziņojuma par minēto konstitucionālo prasību izpildi, ja vien Apvienotā komiteja nelemj citādi.

6. Ja kāda Puse vēlas grozīt šo nolīgumu, tā iesniedz Apvienotajā komitejā attiecīgu priekšlikumu, iekļaujot tajā ieteikumus, jo īpaši par sarunu uzsākšanu.

39. pants Strīdu izšķiršana

1. Katra Puse var iesniegt izskatīšanai Apvienotajā komitejā jautājumus par strīdiem, kas saistīti ar šā nolīguma interpretāciju vai piemērošanu, jo īpaši, ja tā uzskata, ka cita Puse atkārtoti atsakās izpildīt tai adresētos sadarbības lūgumus.

2. Apvienotā komiteja cenšas atrisināt strīdu pēc iespējas ātrāk. Apvienotajai komitejai iesniedz visu attiecīgo informāciju, kas komitejai ļautu padziļināti izpētīt situāciju, lai rastu apmierinošu risinājumu. Šajā sakarā Apvienotā komiteja izskata visas iespējas turpināt šā nolīguma pareizu darbību.

40. pants Teritoriālā darbības joma

Šo nolīgumu piemēro Lihtenšteinas Firstistes teritorijā, no vienas puses, un teritorijās, kurās ir piemērojams Eiropas Kopienas dibināšanas līgums tajā paredzētajā kārtībā, no otras puses.

41. pants Stāšanās spēkā

1. Šis nolīgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku.

2. Puses šo nolīgumu ratificē vai apstiprina saskaņā ar savām attiecīgajām procedūrām. Tas stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā paziņojuma par ratifikāciju vai apstiprināšanu.

3. Paziņojumus nosūta Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāram, kas ir šā nolīguma depozitārs.

4. Pirms šā nolīguma stāšanās spēkā katra Puse, veicot 2. punktā paredzēto paziņošanas procedūru vai arī jebkurā laikā pēc tam, var deklarēt, ka tā piemēros šo nolīgumu savās attiecībās ar jebkuru citu Pusi, kas ir sniegusi tādu pašu deklarāciju. Šīs deklarācijas stājas spēkā deviņdesmit dienas pēc paziņojuma saņemšanas dienas.

42. pants Denonsēšana

Eiropas Kopiena vai Lihtenšteinas Firstiste var šo nolīgumu denonsēt, par savu lēmumu paziņojot otrai Pusei. Denonsēšana stājas spēkā sešus mēnešus pēc tam, kad ir saņemts paziņojums par denonsēšanu.

43. pants Piemērošana laikā

Šā nolīguma noteikumus piemēro pieprasījumiem:

(a) saistībā ar pasākumiem, kuri minēti 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā apvienojumā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu un kuri attiecas uz nelikumīgām darbībām, kas veiktas vismaz sešus mēnešus pēc šā nolīguma parakstīšanas, un

(b) saistībā ar pasākumiem, kuri minēti 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā apvienojumā ar 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu un kuri attiecas uz nelikumīgām darbībām, kas veiktas vismaz vienu gadu pēc šā nolīguma parakstīšanas.

44. pants Nolīguma attiecināšana uz jaunajām ES dalībvalstīm

1. Jebkura valsts, kas kļūst par Eiropas Savienības dalībvalsti, var kļūt par šā nolīguma Pusi, iesniedzot rakstisku paziņojumu Pusēm.

2. Eiropas Savienības Padomes sagatavotā nolīguma teksta tās jaunās dalībvalsts oficiālajā valodā, kura pievienojas nolīgumam, autentiskumu apstiprina, veicot vēstuļu apmaiņu starp Eiropas Kopienu un Lihtenšteinas Firstisti. Šo tekstu uzskata par autentisku tekstu 45. panta nozīmē.

3. Attiecībā uz jebkuru jaunu Eiropas Savienības dalībvalsti, kas pievienojas šim nolīgumam, tas stājas spēkā deviņdesmit dienas pēc attiecīgās valsts pievienošanās dokumenta saņemšanas vai šā nolīguma spēkā stāšanas dienā, ja tas vēl nav stājies spēkā brīdī, kad beidzas minētais deviņdesmit dienu termiņš.

4. Ja šis nolīgums vēl nav stājies spēkā brīdī, kad jaunā dalībvalsts, kas pievienojas nolīgumam, saņem savu pievienošanās dokumentu, tad attiecībā uz šo valsti piemēro 41. panta 4. punktu.

45. pants Autentiski teksti

Šis nolīgums ir sastādīts divos eksemplāros angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, īru, itāliešu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā, un visi šie teksti ir vienlīdz autentiski.

Paraksti

Pušu kopīgās deklarācijas

Pušu kopīgā deklarācija par 17. panta 2. punktu

Puses vienojas, ka termins „izmeklēšanas līdzekļi" nolīguma 17. panta 2. punktā attiecas uz personu nopratināšanu, telpu un transporta līdzekļu kratīšanu, dokumentu kopēšanu, informācijas pieprasīšanu un priekšmetu, dokumentu un vērtību konfiskāciju.

Pušu kopīgā deklarācija par 18. panta 2. punktu

Puses vienojas, ka nolīguma 18. panta 2. punkta otrā rindkopa arī nozīmē, ka klātesošajiem var jo īpaši atļaut uzdot jautājumus un ierosināt izmeklēšanas pasākumus.

Pušu kopīgā deklarācija par 24. pantu

Puses ar šo vienojas, ka pieprasījuma iesniedzējas Puses iestādes apstiprinās, ka to pieprasījums ir saistīts ar prasību, uz kuru attiecas šā nolīguma darbības joma. Noteikumus attiecībā uz šo apstiprinājumu un uz palīdzību piedziņas izpildē pieņems 38. pantā minētā Apvienotā komiteja.

Pušu kopīgā deklarācija par 31. panta 2. punktu

Puses ņem vērā, ka termins „nodokļu nemaksāšana" saskaņā ar Lihtenšteinas tiesību aktiem ir jāsaprot kā nodokļu nemaksāšana atbilstoši Lihtenšteinas 2000. gada 16. jūnija Likuma par pievienotās vērtības nodokli 75. pantam.

Pušu kopīgā deklarācija par 38. panta 5. punktu

Puses vienojas, ka jebkura Puse Apvienotajai komitejai var iesniegt lietderīgu informāciju par savas sadarbības ar trešām valstīm attīstību, kas skar turpmāko cīņu pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas kaitē valsts finanšu interesēm, un kuru Apvienotā komiteja var ņemt vērā, lai uzlabotu Pušu sadarbību.

Citas deklarācijas

Lihtenšteinas deklarācija par 11. panta 2. punktu

Neskarot šā nolīguma darbības jomu, Lihtenšteinas Firstiste apliecina gatavību risināt sarunas ar ieinteresētajām Eiropas Kopienas dalībvalstīm par tādiem visaptverošiem divpusējiem nolīgumiem par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas atbilst ESAO standartiem par informācijas apmaiņu saskaņā ar 26. pantu Nodokļu paraugkonvencijā par ienākumiem un kapitālu, kuru ESAO Fiskālo jautājumu komiteja pieņēma 2004. gada 1. jūnijā.

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA NOSAUKUMS

Sadarbības nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, lai cīnītos pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas ietekmē to finanšu intereses.

2. *ABM* / *ABB* (BUDŽETA LĪDZEKĻU VADĪBA VAI SADALE PA DARBĪBAS JOMĀM)

Attiecīgā(-s) politikas joma(-s) un saistītā(-s) darbība(-s):

24. sadaļa – cīņa pret krāpšanu un

14. sadaļa – nodokļu politika un muitas savienība.

3. BUDŽETA POZĪCIJAS

3.1. Budžeta pozīcijas (darbības pozīcijas un saistītās tehniskās un administratīvās palīdzības pozīcijas (*ex BA* pozīcijas)), tostarp šādas.

3.2. Darbības un finansiālās ietekmes ilgums:

sākot no dienas, kad nolīgumu ratificē Eiropas Kopiena, visas dalībvalstis un Lihtenšteinas Firstiste.

3.3. Budžeta informācija:

nepiemēro.

4. RESURSU KOPSAVILKUMS

4.1. Finanšu resursi

4.1.1. Saistību apropriāciju (SA) un maksājumu apropriāciju (MA) kopsavilkums

Neattiecas

4.1.2. Saderība ar finanšu plānošanu

☑ Priekšlikums ir saderīgs ar pašreizējo finanšu plānošanu.

☐ Pieņemot priekšlikumu, jāpārplāno attiecīgā pozīcija finanšu plānā.

☐ Var būt, ka saistībā ar šo priekšlikumu jāpiemēro Iestāžu nolīguma noteikumi (par elastības instrumentu vai finanšu plāna pārskatīšanu).

4.1.3. Finansiālā ietekme uz ieņēmumiem

☑ Priekšlikums finansiāli neietekmē ieņēmumus.

☐ Priekšlikumam ir finansiāla ietekme uz ieņēmumiem, un tā ir šāda.

4.2. Cilvēkresursi, izteikti ar pilna laika ekvivalentu, *FTE* (tostarp ierēdņi, pagaidu darbinieki un ārštata darbinieki) — sīkāk skatīt 8.2.1. punktā.

Gada vajadzības	Gads n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 un turpmākie gadi
Cilvēkresursi kopā	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

5. RAKSTUROJUMS UN MĒRĶI

5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Īpašu īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzību nav.

5.2. Pievienotā vērtība, ko rada Kopienas iesaistīšanās, priekšlikuma saskanība ar citiem finanšu instrumentiem un iespējamā sinerģija

Pievienotā vērtība Kopienas līmenī rodas, jo tiek izveidots efektīvāks juridiskais pamats administratīvai un tiesu iestāžu sadarbībai ar Lihtenšteinu cīņā pret krāpšanu, kas skar Kopienas finanšu intereses, tostarp cīņā pret krāpšanu pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa jomā, kā arī cīņā pret šo darbību rezultātā iegūto līdzekļu legalizēšanu.

5.3. Priekšlikuma mērķi, sagaidāmie rezultāti un atbilstīgie *ABM* rādītāji

Sagaidāmie rezultāti saistīti galvenokārt ar to, ka pastiprinātās sadarbības ar Lihtenšteinu rezultātā samazinās risks attiecībā uz Eiropas Kopienu budžeta resursiem un izdevumiem.

Komisijas piedalīšanās Apvienotajā komitejā, ko izveido saskaņā ar nolīguma 38. pantu, nodrošina nolīguma netraucētu piemērošanu praksē.

5.4. Īstenošanas metode (orientējoši)

☑ ***Centralizēta pārvaldība***

- ☑ pārvaldību īsteno tieši, to veic Komisija
- ☐ pārvaldību īsteno netieši, atbildību deleģējot:
  - ☐ izpildaģentūrām
  - ☐ Kopienu izveidotām iestādēm Finanšu regulas 185. panta nozīmē
  - ☐ dalībvalstu publiskā sektora iestādēm vai tām struktūrām, kuras pilda publisko pasūtījumu

☐ ***Pārvalda dalīti vai decentralizēti***

- ☐ kopā ar dalībvalstīm
- ☐ kopā ar trešām valstīm

☐ ***Pārvalda kopā ar starptautiskām organizācijām (precizēt)***

Piezīmes: Galveno ietekmi uz EK budžetu veido administratīvās izmaksas, kas rodas, Komisijai piedaloties Apvienotajā komitejā, ko izveido saskaņā ar nolīguma 38. pantu.

6. UZRAUDZĪBA UN NOVĒRTĒŠANA

6.1. Uzraudzības sistēma

Uzraudzību pietiekamā mērā nodrošina procedūras attiecībā uz administratīvajām izmaksām, kas rodas saistībā ar darbiniekiem un dienesta komandējumiem, kas nepieciešami, lai vienreiz gadā piedalītos saskaņā ar nolīguma 38. pantu izveidotās Apvienotās komitejas sanāksmēs.

6.2. Novērtēšana

6.2.1. Iepriekšējs novērtējums

Izdevumi nepārsniegs dienesta komandējumu izmaksas.

6.2.2. Pasākumi, kas veikti pēc starpposma novērtējuma vai retrospektīvā novērtējuma (ņemot vērā līdzšinējo pieredzi)

Tā kā izdevumi nepārsniegs dienesta komandējumu izmaksas, starpposma novērtējums vai retrospektīvais novērtējums nav paredzēts.

6.2.3. Turpmāko novērtējumu noteikumi un periodiskums

Skatīt 6.2.2. punktu.

7. KRĀPŠANAS APKAROŠANAS PASĀKUMI

Nolīgums ir krāpšanas apkarošanas pasākums.

8. ZIŅAS PAR RESURSIEM

8.1. Priekšlikuma mērķi un to sasniegšanas izmaksas

Neattiecas.

8.2. Administratīvās izmaksas

8.2.1. Cilvēkresursu daudzums un veidi

Amata veids		Darbinieki, kas jāiesaista darbības pārvaldībā, izmantojot esošos un/vai papildu resursus (**amata vietu skaits/ pilna laika ekvivalents**)					
		Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5
Ierēdņi vai pagaidu darbinieki(X X 01 01)	A*/AD	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
	B*, C*/AST						
Darbinieki, kurus finansē atbilstoši							

XX 01 02. pantam						
Darbinieki, kurus finansē atbilstoši XX 01 04/05. pantam						
KOPĀ	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

8.2.2. No darbības izrietošo uzdevumu apraksts

Apvienotās komitejas sanāksmes saskaņā ar nolīguma 38. pantu notiek vienreiz gadā, vajadzības gadījumā biežāk.

8.2.3. Cilvēkresursu avoti (štata personāls)

☑ Amata vietas, kas patlaban iedalītas programmas pārvaldības vajadzībām, jāaizstāj ar citām vai jāpagarina termiņš, uz kādu tās iedalītas

☐ Amata vietas iedalītas saskaņā ar gada stratēģiskās plānošanas (GSP) un provizoriskā budžeta projekta (PBP) procedūru gadam n

☐ Amata vietas jāpieprasa nākamajā GSP/PBP procedūras ciklā

☐ Amata vietas jāiedala, pārgrupējot resursus attiecīgajā dienestā (iekšējā pārgrupēšana)

☐ Amata vietas, kas nepieciešamas gadā n, bet nav paredzētas saskaņā ar GSP/PBP procedūru attiecīgajam gadam

8.2.4. Citi pamatsummā ietvertie administratīvie izdevumi (XX 01 04/05 – administratīvās pārvaldes izdevumi)

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija (numurs un nosaukums)	Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5 un turpmākie gadi	KOPĀ
1. Tehniskā un administratīvā palīdzība (ietverot attiecīgās personāla izmaksas)							
Izpildaģentūras							
Cita veida tehniskā un administratīvā palīdzība							
- iekšējā (*intra muros*)							
- ārējā (*extra muros*)							
Kopējā tehniskā un administratīvā palīdzība							

8.2.5. Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Cilvēkresursu veids	Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5 un turpmāki e gadi
Ierēdņi un pagaidu darbinieki (XX 01 01)	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1
Darbinieki, kurus finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam (palīgdarbinieki, valstu eksperti, līgumdarbinieki u. c.) (norādīt budžeta pozīciju)						
Kopējās cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi (kas NAV ietverti pamatsummā)	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011

Aprēķins – ***ierēdņi un pagaidu darbinieki***   Neattiecas. 117 000 x 0,1 darbinieks**.**

Aprēķins – ***darbinieki, kurus finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam***   Neattiecas.

8.2.6. Citi administratīvie izdevumi, kas <u>nav</u> ietverti pamatsummā

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5 un turpmākie gadi	KOPĀ
XX 01 02 11 01 – komandējumi, 24,.010600.010211 – komandējumi	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,120
XX 01 02 11 02 – sanāksmes un konferences							
XX 01 02 11 03 – komitejas 24.010600.010211 – komitejas	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,030
XX 01 02 11 04 – pētījumi un konsultācijas							
XX 01 02 11 05 – informācijas sistēmas							
2. Citi pārvaldības izdevumi kopā (24.010600.0201) **Kopīgas darbības un kopīgas izmeklēšanas vienības**	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,120
3. Citi administratīva rakstura izdevumi (precizēt, norādot budžeta pozīciju)							
Kopējie administratīvie izdevumi, izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus (kas NAV ietverti pamatsummā)	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,270

Aprēķins – ***citi administratīvie izdevumi, kas <u>nav</u> ietverti pamatsummā***

Komitejas sanāksmes notiek vienreiz gadā, piedaloties trīs dalībniekiem no OLAF un trīs dalībniekiem no citiem ģenerāldirektorātiem.

Divas kopīgas darbības gadā.